

І сукому наукається,
І свого не чурається...

Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N. J.
HENDERSON 4-0237
UNCOLOS: HENDERSON 5-8740
Тел.: з Нью-Йорку:
BARRY 7-4125
UNCOLOS: BARRY 7-5337

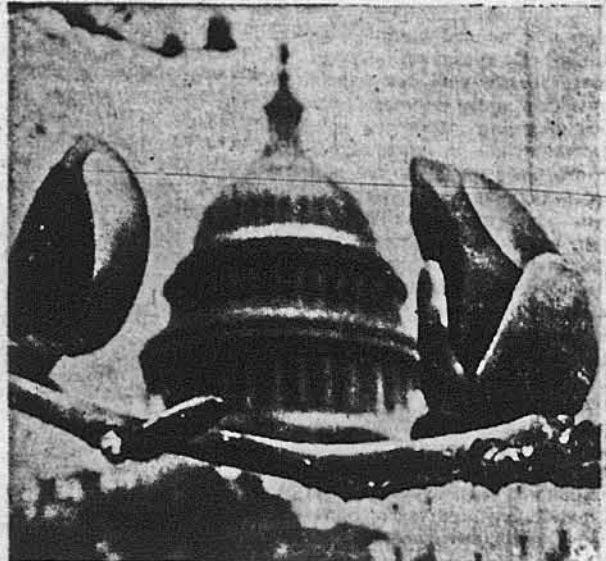
РІК LXIX. Ч. 63. ДЖЕРСІ СІТІ І НЬО ЙОРК СЕРЕДА, 4-го КВІТНЯ 1962 6 ЦЕНТИМ — 6 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, APRIL 4, 1962 No. 63. VOL. LXIX.

УРЯД ПРОПОНУЄ ДОКЛАДНІШУ ПЕРЕВІРКУ ПОДАТКОВОГО ЗАКОНУ

ЗАПРОПОНОВАНИ УРЯДОМ ЗМІНИ ДАЛИ В
НА \$845 МІЛЬОНІВ БІЛЬШЕ ПОДАТКІВ

Вашингтон. — Секретар скарбу Дуглас Діллон, знімаючи в Сенатській Фінансовій Комісії, запропонував Сенатові такі зміни в прийнятому Палатою Репрезентантів податковому законі, які обійшли б майже всі пункти того проекту і дали б державній скарбниці на \$845 мільйонів більше податків. Палата прийняла цей законопроект минулого тижня, і президент Кеннеді на пресовій конференції хвалив Палату за її розуміння потреби змінити податковий закон. Але Палата згадала була урядові проєкти, і тепер представники уряду пропонує Сенатові, щоб ухвалила цей закон в такій редакції, яку уряд пропонував ще минулого року. В політичних колах гадають, що Сенат не погодиться на всі урядові пропозиції, і уряд про це знає, але Діллон старався вигоріти якнайбільше від Конгресу. Голова Сенатської Фінансової Комісії сенатор-демократ із Вірджинії Гаррі Флад Вирд гостро критикував навіть той проєкт, який прийняла Палата Репрезентантів. Він гостро виступив проти того пункту проєкту, який передбачав поменшення податків промисловцям на більше як один мільйон доларів від інвестицій у нові фабрики і на закупівлю нових машин. Уряд знає, що в першому році державна скарбниця отримає б менше податків від промисловців, але промисловці інвестували б нові гроші в бізнес, і зменшилося б число безробітних, а вельді за тим в найближчих роках збільшилися б прибуткові податки. Сенатор Вирд сказав, що зменшення подат-

У ВАШИНГТОНІ ЦВІТУТЬ МАГНОЛИ

Висхідок теплих днів, які були в минулому тижні, у Вашингтоні почали цвісти магнолії і розпустилися вже пупавки на вишнях, що дає можливість сподіватися їх раннього цвітіння. На фото: гілка магнолії обривом Вашингтонської Капітолі.

Американські астронавти полетять на Марс в 1980-му році

Вашингтон. — Директор завантаженого дослідів при Крайовій Аеронавтичній і Космічній Адміністрації д-р Ернест Стюллінгер, промовляючи на церемонії в Парижі, де він читав нагороду Галаберта, сказав, що американські астронавти полетять на Марс в 1980-му році. Він виявив, що цей запланований лет на Марс і назад мав би тривати два роки і мав би відбуватися за допомогою 5-ох ракет, кожна по 360 тонн. П'ять ракет потрібні на те, щоб одна з них могла допомагати на випадок потреби. Д-р Стюллінгер працює в центрі космічних дослідів в Гантайлі, Алабама. Лет на Марс планують американські астронавти ще перед 1970-им роком.

Астронавти просять Президента, щоб дозволив летіти в космос майорові Слейтонові

Вашингтон. — Астронавти, колег майора Донелда К. Слейтона, якому лікарі заборонили летати довкола Землі внаслідок запущеного биття серця, — звернулися з проханням до президента Кеннеді, щоб скасував цю заборону, і щоб Слейтон міг відбутися другий лет довкола Землі, який має відбуватися за кілька місяців. Астронавти твердять, що про це ненормальність серця

Д-р Галан переобраний на президентство ОБВУА

Філадельфія. — В минулу суботу 31 березня д-р відбувся тут в домі Горозанського Клубу 7-ий Делегатський З'їзд центральної української комбатантської організації в Америці Об'єднання б. воєняків українців, яка об'єднує в 15-х відділах в ЗДА кругло 800 членів. На З'їзді було прийнятих 39 делегатів, крім членів Головної Управи й інших керівників організації. Разом було прийнятих коло 60 осіб. Зборами проводила Президент в складі: голова д-р І. Витанович (Шинка), заступники голови І. Михайлів (Честер), П. Постолок (Нью-Йорк) та секретарі М. Свєчин і М. Ланчук (Філадельфія). У Почесній Президії засіли ген. О. Загородський, ген. А. Валіський і полк. М. Омельюк. Д-р В. Галан згадав у вступній промові про найважливіші проблеми за останні 9 років, коли-то він перебував на пості президента ОБВУА, як тепер про ті проблеми, що їх треба розв'язати. Найбільше місця в дискусії після звітів членів Управи займали справи консолідації на комбатантському рівні та квартирна проблема. Висті Комбатанта, що його ОБВУА видає разом із Брат-

Гомфрі і Стівенсон боронять політику ЗДА щодо ОН

Об'єднані Нації. Сенатор Гюберт Гомфрі, демократ з Мінесоти, і амбасадор ЗДА в Об'єднаних Націях Адлей Стівенсон палко обороняли у телевізійному виступі в минулу неділю 1 квітня дотеперішню політику З'єднаних Держав у відношенні до Об'єднаних Націй і на терені Об'єднаних Націй. Вони виступили у програмі "Стівенсон виступ про ОН", яка відбулася що-два тижні в "Амерікен Бродкестінг Компані". Виступ обох тих видатних американських політиків був звернений проти сенатора Генрі Джексона, демократа і тодішнього Вашингтон, який виступив в промові в Клубі Крайової Преси у Вашингтоні гостро критикував тісне пов'язання американської закордонної політики з Об'єднаними Націями, закликаючи увагу на так звану міжнародну опінію, зокрема на опінію збоку

Західні альянти устійнюють платформу для нових розмов з ССРС про Берлін

Вашингтон. — ЗДА і їх західні альянти переводять тепер консультації щодо часу й способу продовження розмов з ССРС на тему Берліну і Німеччини, започаткованих ще на терені Об'єднаних Націй і у Вашингтоні та ведених впродовж двох тижнів у Женеві. Ці дальші розмови мають вестися з новим советським амбасадором у Вашингтоні Анатолем Добрини-ним. Цей останній відвідав в минулий понеділок асистента державного секретаря для європейських справ Фой Колета, асистента секретаря для далеко-східних справ Аверелла Гарримана і дорадника державного секретаря в советських справах Чарльза Болена. А. Добринин заявив після того, що це були "куртуазні відвідини", під час яких не ведено ділових нарад. Американські керівні чини-

Совети шантажують Австрію, щоб відтягнути її від Спільного Європейського Ринку

Відень. — Советський уряд почав застосовувати проти Австрії економічний тиск, щоб цим відстрашити цю державу від участі в Спільному Європейському Ринку. Багато австрійських підприємств і фірм, які експортували до Советського Союзу, що буде порушенням умов договору з 1955 року, і який Австрія зобов'язалася не вводити ніякої політики, що зматала б до нового, "антисоветського", значить об'єднання з Німеччиною. Совети твердять, що Австрія, приступивши до Спільного Європейського Ринку, буде узалежнена від них, і так в останньому чверті річці 1961 австрійський експорт до ССРС, що ви-

В Ньюарку відбулися передконвенційні збори при співучасті членів Екзекутиви УНСоюзу

Ньюарк, Н. Дж. — Минулої неділі, 1-го квітня, тут відбулися передконвенційні збори ньюаркської союзової округи, в якій взяли участь секретарі, делегати та інші представники Відділів округи та Представники Екзекутиви УНСоюзу: гол. президент Йосиф Літвіг і гол. секретар Ярослав Падок. Усіх відділів має Округ 18, в тому 5 відділів із Елізабет. Ці відділи обрали в останніх місяцях 21 делегата на недалеку, 25-ту Конвенцію УНСоюзу, тобто рівно 5% всіх делегатів. Тим то перебігав виступ цих зборів має чимале значення для переходу "де-факто" конвенції. Збори відкрив і ними провів голова округи Олівер Баранок, а секретарював голова округи П. Літвіг з'ясував загальний стан УНСоюзу, підкреслюючи великі успіхи, які УНСоюз здобув в останньому міжконвенційному чотиролі-

ПРИХИЛЬНИКИ З'ЄДИНЕННЯ З ЄГИПТОМ ПЕРЕМАГАЮТЬ В СИРІ

Дамаск. — Головне командування сирійської армії, яке перевело в Сирії вже другий від 28 вересня мин. року державний переворот і відсунуло від влади парламентарний уряд, втратили, очевидно, контроль над військовими гарнізонами в краї, які по-прежнему дамагались повернутися до державної єдності з Об'єднаною Арабською Республікою. Ситуація загострилася в минулий понеділок 2 квітня на вулицях, що докола столиці, коли Дамаску поставлено сильні військові з'єднання з охороною перед маршем провідних військ на столицю, а в самому Дамаску заборонено всякі зібрання на вулицях, а чи в закритих приміщеннях та заведено поліційну годину і строгую цензуру. Радіо з Дамаску заповіло, що військова хунта пропонує переведення всенародного плебісциту в справі поверноту до державної єдності з Об'єднаною Арабською Республікою, але водночас зазначило, що така поновна злука мусіла б загарантувати Сирії її "національну гідність та неупорядкованість її території". На такій "зловірній базі" — заявила керівна хунта — можна б переговорювати з "дорогим Єгиптом". В минулу субо-

Французькі терористи в Альжирі хотіли захопити частину краю

Альжир. — Тайна Військова Організація перевела під кінець минулого тижня першу операцію цілком військовою партизанського характеру, намагаючись вперше захопити під свою владу цілу одну частину крайової території та це й з допомогою від місцевих арабів. В гори Лямар-тен, за 100 миль від столиці Альжир, поїхала колона військових транспортних авт з членами Тайної Військової Організації, переодягненими в французькі парашутні уніформи. Коли французькі війська в тамтих гарнізонах спокійно придивлялися тому "всюдному" транспортові, підпільники окружили вояків, застрелили їх та розорвали. Опісля вони заперевали до місцевого мусульманського кадіка, Махаджі Саїд Буалема, щоб той із своєю "приват-

На Кипрі фанатики розпалюють грецько-турецьку ворожнечу

Нікозія. — З нагоди своїх роковин постання підпільної революційної організації ципрських греків, яка боролася терором і саботажами проти британського панування на Кипрі, відбуло на терені Нікозії в різних пунктах міста кілька бомб. Випадковий сформуваний похід з кількох тисяч ципрсько-грецької молоді, які парадували вулицями. Президент Кипру архієпископ Макаріос, своєчасно уловив революційного підпільника, прийняв дефіляду демонстрантів, між якими було багато молодих мужичів з озброєними знаменами членів підпільної, але видав розпорядження, щоб демонстранти

У СВІТІ

● Новий советський амбасадор в Вашингтоні Анатолій Добринин передав президенту Кеннеді вітчу грамоту У курсу запису — формальний вітання Добринин заявив, що він дбає про у Вашингтоні "задачі збереження міжнародного миру". Він має 42 роки, тому народився в німалої роки, але за більшістю років режиму і належить до вершні, більшовицьких бюрократів. Президент Кеннеді стримував в Добринин під час минулої неділі зустрічі з Хрущовим у Відні.

● На острівці Гаг, зараз біля Нової Гвінеї, це під голландською адміністрацією, голландська стежа відкрила індонезійський відділ парубачих моторних тузів і індонезійських моторних вивадчих човнів. Голландці твердять, що після короткої перестрілки, в якій загинув один індонезієць, партизани піддалися, при чому захоплено багато зброї.

● В Індії за парадом офіційно закрито в минулу суботу парламент, другий за існування після індійського парламенту від Відродження 16 квітня. Хоч формально цим індійський уряд по-дався до димісії, проте немає сумніву, що новим прем'єром стане знову 72-літній Джавахар-лал Неру. Зате буде новою головою парламенту, бо дотепер був, Анатасіам Аїянгер, буди призначений губернатором провінції Бігар. В новому індонезійському парламенті, як і в попередньому, матиме абсолютну більшість Конгресова партія Неру.

Винайдено прилад, який має встановити, чи існує життя на Місяці

Нью Гейвен, Коннектикат. — Дослідна група науковців під проводом професора Сілл-ського університету винайшла 11-фунтовий електронний прилад, який має встановити, чи є життя на Місяці. Цей прилад мініатюрний газовий хроматограф, випроковуваний на домання Крайової Аеронавтичній і Космічній Адміністрації. Його мають вживати на ракеті Сірверс, яку, згід-

Сенатор Кітінг за лібералізацію імміграційного закону

Нью Йорк. — Сенатор-республіканець Кеннет Б. Кітінг, промовляючи на Конференції в справі імміграції і громадянства, твердив, що обмежений імміграційний закон не дозволяє ЗДА виконувати свої зобов'язання у відношенні до "невинних жертв так званої холодної війни". Сенатор Кітінг твердив, що теперішній Конгрес є "єдиним Конгресом в останніх повисених роках, який не дівав із Вілого Дому нічого в справі імміграційного закону і охорони громадянських прав". Від закінчення 2-

В АМЕРИЦІ

● На Флориді агенти сконфіскували 6 фунтів кокаїну, вартості \$1,250,000, заарештувавши при тому 5 осіб, які лянували цей наркотик продавачи. Представник біора боротьби проти наркотиків Юджин Маршалл заявив, що заарештовані особи, це члени так званої організації, яка хоче наркотиками деморалізувати американців та компрометувати кубинських втікачів, бо заарештовані, — це кубинці.

● Канцелярський уряд зажагував талановиту всебічно артистку Елінор Мілі до декоративних праць в оттавському парламенті. Це перша жінка, що виконуватиме подібні праці.

● Представник департаменту внутрішніх справ Алфред Баррет з присмиєстю твердять, що цього року вперше впро-

Проф. Богдан Галайчук мав доповідь в Колумбійському університеті

Нью Йорк. — Богдан Галайчук, професор університету в Буенос Айрес і постійний кореспондент "Свободи", виготовив в четв'єр минулого тижня доповідь в Еспанському семінарі Колумбійського університету в Нью Йорку, що йому проводить проф. Франк Танненбаум, один із найстарших фахівців латино-американських справ. Проф. Б. Галайчук, який промовляв еспанською мовою, аналізував підложи останнього перевороту в Аргентині, зокрема три тамошні чинники: та-

Проф. Богдан Галайчук мав доповідь в Колумбійському університеті

бір переривіст, ролі війська в політиці та триную позицію скіненого през. Артуро Фронді. Зокрема доповідач висловив погляд, що внаслідок останніх подій в Аргентині ЗДА матимуть труднощі в перерезі програм Альянсу для Поступу. Між прийнятими на ті доповіді були колишній амбасадор ЗДА в Чиле Волтер Говз з дружиною, професор Попеску з Колумбійського університету, кубинський поет — втікач Лео Мартінес, — колишній міністер освіти в Перу, болівійський археолог і багато інших.

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays and holidays (Saturday and Monday issues combined) by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1103 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Address: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

Мала поступка і велика війна

У безперервній колотії війни і Західом, більшість зробили маленьку поступку: вони зрештою свою переміну відмовилися від міжнародної контролю над комунікаційними шляхами між Західним Берліном та Заходом і з принципі погодилися на таку угоду, узаємно відмовилися від загального порозуміння в справі Берліну, а відносно союзового рішення. Водночас і щодо офіційної східно-західної комунікації з Берліном вони поставили за умову, щоб арбітром в усіх суперечках була воля, більшість, ініціатива, а не фактично та комунікація, яка лежала від доброї волі ко-муністів, байдуже скільки-німецьких чи російських. Були ж прецеденти в так званих міжнародних контрольних комісіях, як у Лосі і В'єтнамі, які, внаслідок саботажу їх комуністичних членів, ставали фактично, якщо не повністю, для комуністичної інфільтрації і партизанки.

Отже, насправді ця маленька поступка Союзу не має ніякого практичного значення і є тільки іншим стилістичним оформленням того самого основного принципу, що його Совети поставили зразу, а саме — «суверенітету» їхнього східно-німецького ретельно над комунікаційними шляхами Берліну. Справа має засадниче значення, бо в практичній сфері комуністична диктатура, німецьким комуністам замкнути ті комунікаційні шляхи з будь-яким моментом і повністю нову більшовицьку, яка — за одностайним твердженням членів західного союзу НАТО — фактично розпочала б нову світову війну. Москва саме й шантажує Захід тим, що він може купити «тринітій» мир за ціну втрати в Західному Берліні і втрати на його комунізацію, бо пропозиція його статуту змалювати загальною «вільною місто» для Західного Берліну був би фактично тільки короткотривалою, переходною стадією.

Але, без уваги на ту маленьку і практично беззаступну комуністичну поступку, більшовицька преса відкрила в оптимістичній тоні, що ось ніби з'явилася на обрії реальна можливість злагоди в справі Берліну. Така реакція дуже характерна для настроїв Лондону і Вашингтону: з надзвичайною покірністю хитається за кожну соломинку, яка їм має допомогти відбутися з нетрів холодної війни на тривалий грунт миру. Ці настрої підтримує преса, яка йнакше в більш пессимістично, ніж сам Пентагон, і в багатьох підтримує мікрополітичну політику уряду — перетягує струну, викликаючи в Москві враження про оброїну і моральну слабкість Заходу.

Беруть розгін в терорі

«Україна бере розгін» — під таким гаслом вийшла московська «Правда» з 29-го березня ц. р. вступило стаття, підписана редакціями друкованих українських та російськими мовами газет з УССР — «Радянської України», «Правди України», «Коммунистичного Села» і «Робітничої Газети» — і в спеціально підібраних редакційних цих газет матеріалами. Це мало б бути відтукком Української ССР на виступи Хрущова під час беззаступного пленуму КПСС і на постановки та заклинки компарті в справі «перестройки і поліпшення керівництва сільськогосподарством». Заявляючи, що всі ці «бойові заклинки» викликали серед українського народу — «гарячі сприйняття, новий приплив творчих сил і енергії, нестримне змагання чимскоріше перетворити в життя розроблену партією програму могутнього підйому сільськогосподарського виробництва», редакції згаданих вище газет взяли зазордонності «ворогів комунізму» за те, що вони, перекинувшись кімноту виступу Хрущова, осмілюються писати про «кризу совєтського сільського господарства».

Усім цим рейдомом Москва і її сатрапи в Україні намагаються підігнати українське сільське господарство до виконання покладається на Українську ССР завдання: підняти в 1962-му році на 200 мільйонів пудів турботний збір зерна, на чотири мільйони

тонн продукції молока і на 425 мільйонів тонн продукції м'яса. Інакше кажучи, Україна мусить не тільки докласти всіх сил, але й добре стиснути пояс, щоб виконати накинута їй план, щоб вичавити з землі те, чого вона не хоче родити, добитися продукції, для якої немає ні рук, ні машин. І тому мініміальний «розгорнутий фронт» викликає в українських хліборобів не лише «глибокі роздуми, але й важку тривогу та пасивний спротив».

Враховуючи таке, цілком неприхильні до «перестройки» сільського господарства нашої серед населення України, Москва не обмежується заклинаками, постановами та масовими теоремами «управління». Інспекторів, що їх в Україні має постати 190 територіальних, крім цілого ряду обласних і республіканських, водночас є пропагандою й «реформами» в Україні, як це підтримують приватні листи і повідомлення закордонних кореспондентів, почалася нова хвиля арештувань і депортацій. Масові арешти, особливо серед студентської молоді, ідуть в Києві і інших містах, відбуваються знову депортації населення з українських земель. В цих репресіях московські сатрапи узяли справжній тиск розгін, щоб примусити Україну дати потрібну для ратування червоної Москви продукцію.

Єдність і зміна варті

Сюмий Делегатський З'їзд Об'єднання Бушних Войнів Українців з Америки, який відбувся минулої суботи у Філадельфії, перестав своїм значенням звузити межі однієї з численних американсько-українських організацій. Членами цієї організації, яка була заснована формальною оцінкою 1949-го року і насправді продовжує існування Української Організації Громади в США з 1925-го року, є нині 800 осіб. Це у великій більшості колишні активні учасники визвольної війни і революції з рр. 1917 - 21, між ними й Української Січової Стрілки в 1914-го року. Таким чином, це організація найстаршої живучої генерації, тієї, яка своїми ділами, а не словами, засвідчила своє становище до проблем української державності і по нинішній день проводить культ збройної боротьби, несучи на своїх плечах все ще лану частину громадської праці.

Цей момент був вирішним для всієї атмосфери зборів. Внутрішньоорганізаційні справи стояли на задньому плані. На першому було підкреслено потреби єдності — в загальному — комбатантському, як і в громадсько-політичному секторах. Повнад партійний і національно-державницький підхід людей у пересічному віці 65 років був прикметно для членів цієї генерації, які мають найбільший життєвий досвід і вміють дивитися найдалі в майбутнє. З погляду цього майбутнього найстарші наші американсько-українські громадяни, колишні військовики, не тільки закликали до консолідації, але й висловлювали глибоку журу за своїх наступників. Вони хочуть збацати їх передусім знов таки в колишніх військових, як людей, що навчилися дисципліні, набралися у військових радах почуття обов'язку і доклали свою відданість рідній справі. За таких своїх наступників вони «закликають» колишніх воїнів і Української Діації, колишніх членів Української Повстанської Армії і ту американсько-українську молоддь, яка перейшла через ряди американської Армії, між ними і т. зв. корейців, яких чимало є серед членів ОБУВА. Стурбованість з приводу того, що поважне число колишніх українських воїнів сторониться своєї організації і наче самі виключають себе до асептичної верстви громадянства, як теж стурбованість з приводу загального послаблення громадської активності і жертвенності в США — це були проблеми загальноукраїнського масштабу, а не тільки організаційного. Ця наша генерація активних борців за волю України, яка подала відходять, починає надхнути своїх наступників тими самими ідеалами, що їм служила, і тією самою вірністю творчій конструктивній праці.

Богдан Галайчук

УДАР ПО ДЕМОКРАТІЇ — І ПО ПЛАНУ

НЕНЕДІ

Згідно з досить поширеним поняттям, збереження демократії це виключно справа доброї волі; демократичною ладом, мовляв, нічого не загрожують, коли всі громадяни, готові підпорядкувати йому, коли немає там збиткових кандидатів на диктаторів. Що справа ця не така проста аналізує приклад такої старої, зрізаної демократії як бельгійська, що перейшла була безблечу кризу у зв'язку з абдикацією короля; або французька, де перехід від 4-ої республіки до 5-ої відбувся способом, непередбаченим у конституції, скопійованим за латиноамериканськими зразками: в Альжирі постала «хунта мілітар», яка зробила «проникливістю», анувавши на президентське крісло ген. де Голля. Якщо б не добровільне, «легальне самовбивство» владі 4-ої республіки, годі було б зберегти не то конституційність, але навіть позір конституційності.

Тому годі жувитися тим, що трапилося в Аргентині, де відносини молодий, бо відреставрований 4 роки тому — після 15-ох років диктатури та «тех. демократії» — парламентний лад, що не вистігав у такій мірі консолідації, щоб розв'язувати пинку «квадрату кола», зустрінувшись при цьому численні ділення, які можна звести до однієї значимості: і так зле і так недобре.

Після першої дилеми, яку ми з'ясували у «Свободі» з 24-го березня (віддати провінційні уряди в руки не надто демократичних губернаторів, які анулювали правосуддя демократичного волевиявлення) прийшли далі, зв'язавши з домаганнями реєстрації президента Фрондзі. Лише добровільна реєстрація була б зрештою конституційність, у не повинна надіслати «блещу» з'ясувати повільніші вимоги. Якщо б президент відмовився, міг би виступити під президентом однієї з двох законотвірних палат — дотягнути до кінця каденції Фрондзі — «то виконувати двох років».

Виявляється ситуація головною єдиністю підтримуючи єдиністю президента «під час його відсутності». Коли б не були погоджені в ім'я партійної солідарності, тоді наступство «уступленого» президента було б перейшло внаслідок на головні федеральні Найвищого Суду, але... з обов'язком скликати втраченого президента протягом місяця.

Не важко собі уявити, як виглядали б такі вибори в атмосфері, викликаній виборами та створенням в їх наслідок дилематичними. Крути не крути, не врятуєш конституційність, яка полягає в так-сяк.

У такій скрутній ситуації неслугою знати спільну мову — нелегко погодитися, як з двох лівих слід вважати менше. Пропагандиста партії вважала, що краще скасувати виследи виборів, інші партії тзврили — з переконаннями, які може задля приспівання прихильників серед пероністської маси, — що краще допустити до уривування пероністських губернаторів. Коли А. Фрондзі рішуче відмовився від абдикації, частина армійської верхівки вважала, що краще його залишити, зрештою під кураторством, щоб рятувати конституційність та добру ім'я за кодовою, решта армії, разом з флотом та левітетом — що безпека держави вимагає насильного усу-

ві, хворобливі або безнадійно безкозорові кольтори.

В Зальцбурзі я завітала на виставку модерного американського мистецтва. Вже на вступі огорнув мене страх: з кількох десятків образів спалося на мене несамолюбне геометрично-хворобливе румовиско. Я, вправді, читала пому мистецтво й признаю йому право на існування, але не повісила б такої картини в хаті, хоч би зі страху, що все те, що я полетіла мені на голову. Знаю, що, читаючи таке, модерністи обурюються, але годі, ми зникли в мистецтві бачити красу.

Через Альпи

За нами Мюнхен. Туди зазвонили ми тільки на ніч: в програму подорожі не вдалося вкласти Німеччину, бо на це потрібно було б не два тижні, то хоч один. Дні розраховано на країни, які ніколи не бачила: Італію і Швейцарію.

ПО СТОРОНІ ПРАВДИ

У той самий час, коли в американській пресі пишуться речі, які свідчать про брак зрозуміння або й нехтування української визвольної боротьби, поповнюються публікації, які свідомо заважають прихильне ставитися до цієї боротьби. Значить, наполеглива праця наших науковців, громадських діячів і взагалі людей доброї волі не йде на дармо. Один із передових американських католицьких часописів «Реджистер», що виходить у Денвері, Колорадо, випускає останніми місяцями статті, присвячені справам повновладних Москвою народів, при цьому з кожним із них ставлять покладено особливий намір на важливість визвольної боротьби України. Для прикладу наведемо редакційну статтю із згаданого часопису з 4-го березня ц. р.:

«Однією із жалюгідних слабостей з нашого боку в холодної війни є брак зрозуміння сили різних національностей не тільки поза національним, але також поза дійсними совєтськими кордонами. Ми неабияк кінсирімо, як росія всіх тих, що живуть на совєтській території, яка огортає як 55 національностей, хоч повільні рослини — москалі стають 55% усього населення Совєтського Союзу...»

Одним із потенційно найбільш цінних серед повновладних народів в Україні, що налічують близько 45 мільйонів і замешують південь ССР. Про них ми в загальному знаємо як про «росіян». Проте, українці мають свою окрему мову та генетичну національну історію. Мільйони з них і нині, не заважаючи на офіційне московське православ'я, є католиками. Понад мільйон українців, переважно католиків, живе в США. Вони ведуть енергійну працю, ширять серед американського народу правду про повновладні народи.

Таким роду ризика? І так виступав він ухарактеризований на легководу, типу Перона, то на дядька, який чухається в поліцію. «От — мовляв — «коли б то знати!» При тому забувається, що Фрондзі відома як геніальний політик, неперевершений холодної калькулятор, як людина модерна, прегарно освічена. Що перобачення стало одним з головних об'єктів політичної науки — і що соціологічна наука опрацювала досить точні методи, які дозволяють зондувати публічну думку. Ці методи трудно застосувати в США, де обидві партії майже не різняться програмами, і тому виборча маса, керуючись критеріями, що їх не завжди легко збагнути — плинна. Республіканець може голосувати за демократичного кандидата і навпаки, тому Геллупові легко помилитися: куди простіше передбачити в Аргентині, де також прилучити, щоб пероніст голосував за консервативного кандидата.

А коли годі передбачити, вислід, то, питаючи брону, не слід сказати у воду. Годі триматися тієї засади, коли ризико неминуче, коли людина, точніше — політик, притиснена спиною до стіни; або коли ризикую вона діями вартостями, маючи намір осганути більш. В аргентинському випадку було навпаки, чи дивитися з психологічного, чи з правового погляду.

(За ічення на стор. 3-й)

ПОТРЕБНО МЕЧЕНАТИ

Коротка стаття під цим заголовком у «Свободі» з 22-го березня ц. р. дуже актуальна. Ми нарікаємо на неопіформованість світу українськими питаннями, але в цьому такий наша вина, бо ми недостатньо інформуюмо світ. Протести і демонстрації діють тільки часово і овсянно, але мало переконливо. Оцінює світу спирається на факти і наукових доказів, а в цьому напрямку ми трагічно слабо, замало даємо інформативного матеріалу для вивчення українського питання. Сильні науковці праць з цієї ділянки виявилися друком протягом останнього року? Наші науковці працюють, але їхні праці лежать у рукописах, бо немає видавців, нема фондів на видання, як у того молодого науковця, про якого сказав у названій статті. Чи дійсно ми такі бідні, чи в цьому інша причина, що у нас нема потрібних видавничих фондів? Мені здається, що у нас, слава Богу, гроші є, тільки ми не вміємо їх видобути, нема доброго підходу до людських кишень і людського сумління. Для підтвердження цих слів не треба багато доказів, досить показати другу сторону медалі — коли збірка грошей була добре налагоджена, люди гроші дали і дають (пам'ятники Шевченкові, будова шкіл і т. д.). Якби справою видання наукових творів займалися поклали для цього наші наукові інституції і поставили перед громадністю справу ясно і конкретно, меченати зникли б, бо не можна сказати, що наші громадяни аж так збайдужіли. Та біда в тому, що таких збірок ніхто не організує.

При нагоді кожну порушити ще одну справу, зв'язану з цим питанням. Це — справа видання «Кодексу українських народних пісень» д-ра З. Лиська, монументального твору, який ми доженемо й перевищено не тільки, ставного боата, але й багато інших на- «ода, бо ця наукова праця має велике значення. Більше, як півстільний читач може собі уявити. Для дослідників музичного фольклору української держави (етнографів) збірники НТШ і подібні перводосвідні видання з тепер важко доступні, і учні користуються чужими джерелами (російськими, мадлярськими чи польськими), в яких українську народну пісню дуже часто подастеся невірно, а то й зовсім фальшиво.

1962 рік є п'ятдесяти від дня смерті Миколи Лисенка, який українську народну пісню випровадив у широкий світ і поставив її на належну місці. Чи можемо ми поставити М. Лисенкові крадий пам'ятник, як видання названого Кодексу — збічника 10 тисяч українських народних пісень? Треба тільки провести «турну» збірку кампанію. Не знаю, скільки треба грошей на видання цього твору, але думаю, що яких 15 тисяч доларів буде потрібно. І що суму треба зібрати!

Мій скромний план: зібрати якусь одну пісню і видати її в мистецтвому оформленні як поштову листівку, як колись видавали в Києві подібні листівки Ждані. Ціна — один долар і з половиною, що цей долар призначається на видання Кодексу українських народних пісень. Розпродаж цих листівок мають зайнятися в першу чергу члени наших хорів та учні музичних шкіл протягом місяця листопада в роки смерті М. Лисенка, по всіх місцевостях нашої еміграції в США і Канаді.

Якщо до справи візьметься покликаний для цього комітет, то з вірою в успіх — успіх буде певний! О. З.

чи в містах трамваями, автобусами і... ногами.

Дорога з Зальцбургу одна з найкращих. Ми кидасмо око в долину Інну, яку замкає Розентайм, і пригудуюмо собі, як в Курштайн, тікаючи від бомб у сусідній ліс, спостерігали жальне бомбардування Розентайма. Здалеку сніг пасмо Кайзер, і я посилю привіт оцюмо «свіському», що на ньому ночувала, щоб бачити кольтори заходу й сходу.

Спробімо оглянути Хімзе і здалеку, як цякато, острів «Пані», на якому стоїть палац Людвіка II Баварського, який колись ми оглядали з подивом, але й з почуванням, що це — пляж з французьких пала-

Софія Нарфаноу

ПОЇЗДНА ДО ЕВРОПИ

(8)

Якщо йде про зачіски, то їх значно менше доглядують, як у нас. Кажали мені, що стрижіть до них треба заздалегідь записуватися. Тому видно багато жінок з коротко пригнаним волоссям чи з різними домашнього виробу зачісками. В Італії я бачила нерідко оті високі поладувані зачіски, як їх носить Брігіта Бардо та Софія Лорен.

Штучної біжутерії мало зустрічалося в Європі. Одніх крапівних коралів, квітків та браслетів я майже не зустрічала, хоч Італія, зокрема Венеція, є головним осередком виробництва скляних прикрас. Очевидно, вони ідуть переважно на експорт. Замість то-

сте: все це служить жінкам. Якби не вони, нічого цього не було б. Так, моя пані, ти надиш стиль нашій епош!

Але не тільки жінками, але й різними виробів. Собобо, своїм тілом. Від віків і тепер. Грецьке, римське, італійське мистецтво різнило й малювало жіночі в найрізноманітніших позах, видах, одягах і без них. Усі галерії й музеї, фонтани, фасади й внутрішні влаштування домі, парки, сади — повні жінок, вичаруваних з каміння чи на полотні головної чини, очевидно, італійськими мистцями. Самих Мадон як не тисячі, то сотні. Вкінці навіть набридає вам це прекрасне жіноче тіло і ви раді були б на відміні оглядати яких... крокодильців носокожців. Мабуть так і сталося з мистецтвом наших днів. Воно висипає перелік важи хаос відкамів, кручених і ламаних площ і ліній, божевільний розпад предметів і їх нерациональний рух. І яскра-

ві, хворобливі або безнадійно безкозорові кольтори.

В Зальцбурзі я завітала на виставку модерного американського мистецтва. Вже на вступі огорнув мене страх: з кількох десятків образів спалося на мене несамолюбне геометрично-хворобливе румовиско. Я, вправді, читала пому мистецтво й признаю йому право на існування, але не повісила б такої картини в хаті, хоч би зі страху, що все те, що я полетіла мені на голову. Знаю, що, читаючи таке, модерністи обурюються, але годі, ми зникли в мистецтві бачити красу.

Через Альпи

Якраз припадок пішов мені назустріч: колега зі Львова, д-р Н. Лукіянович, вибрався з Англії зі родиною в авто до Італії. Якраз ще було одне вільне місце в малому «воксалі». Тож я пристала до компанії і прийняла план, який накреслили собі мої господарі. В загальному він виглядав так: Через Зальцбург уздовж південного берега озера Хімзе до Берхтсгадена, відтіля бічною дорогою, омиваною найбільш височиною Гросглобнер до Бад Гаштауна. Тамавто залюдувати на авіаційну платформу і через тунель переїхати на південні збічки гір в долину Драви, якою далі їхати до Вільха. Наступного дня через Удіне, Тревіз до Местре, що є наче передмістям Венеції — на суходолі. Три дні в Местре, щоб оглянути дорожничу і тиотні в венеційських готелях, і за той час оглянути в Венеції те, що вадється.

Зальцбургу описувати не

стану. Хто був, пригадає собі місто, розташоване у підніжжі Альп між двома горами, на яких збереглися замки і звідкіля розкривається чудовий вид на місто і річку Інн. Нагадає собі класичний костел, мури, брами і мости, наче мережка, перекинені понад рікою. А передусім круті вулиці, старовинні доми, оздоблені цеховими відзнаками, площі з басейнами, в яких колись купали коні списопалі — володаря того історичного міста. Усе це, включно з табличкою на домі, де народився Моцарт, я бачила колись, як малою дівчиною батько возив нас по світу. За той час Зальцбург майже ні в чому не змінився, хіба може відвізався й заокружився. Дітей справді варт возити по світі — вони сприймають все живіше і зберігають враження на ціле життя.

Уже в Зальцбурзі вдарив в очі великий автомобільний рух. Ще поки на головних до-

рогах це являло більш-менш звичайне. Та значно гірше, коли авто втискаються в круті, вузькі вулиці, що ніколи й не мріяли про такий рух. Якщо то не є вулиця з одна-напрямним рухом, постає «корок», авто спинаються, вицкують, турбують... Ви побачите тут найрізноманітніші марки, мотоцикли старого типу, звичайно червоні, що стріляють і гуркочуть страшенно, нового типу італійські «веси», сірі й зручніші. На вулицях страшний гамір і тиота, вибухи пального, гуркіт коліс. Проти такого руху на європейських вулицях Америка виглядає як країна ідилічного спокою і порядку. На шаста, американських широких авт тут дуже мало, бо їх справді не вміщують європейські вулиці. І, хоч як виглядає мати авто, я всім радий бачити без нього чи то за-собами туристичних бюр, чи індивідуально, як я, штукую-

ЧЕРГОВА ІV СЕСІЯ ГОЛОВНОЇ РАДИ УЦР В АРГЕНТИНІ

В неділю 11-го березня відбулася чергова сесія Головної Ради УЦР. Відвідувачів було багато. Головою сесії, проф. О. Овчарук, після оголошення порядку денного та прочитання протоколу попередньої сесії, голова УЦР, інж. В. Іванюк, який склав звіт від III до IV сесії, підкреслюючи велику активність УЦР, що в відносному періоді влаштувало аж шість великих імпрез загальної — національної характеру, як Шевченківський концерт 29 грудня 1961 р. в Ла-Платі, Академію Листопада 1961 р., Академію на апаратуванні М. Пашкевича 18 грудня 1961 р., офіційне прийняття Експеленції Андр. Сапелла, першого українського католицького єпископа в Аргентині 24 грудня 1961; Закриття Шевченківського Року 30 грудня 1961 р. та Академію Української Державності 29 січня 1962 р. Всі ці імпрези мали великий моральний успіх, піднесли наше громадянство на дусі, виказали створення нових мистецьких цінностей, як великий мішаний хор УЦР, і вперше в Аргентині виявили українському й чужинському суспільству значні мистецькі осягні українців в ділянці симфонічної музики, бо це вперше в Аргентині були організовані виступи українського хору та солістів в супроводі великої симфонічної оркестри, і виступи самої симфонічної оркестри з незнайомим ширшій публіці творами українських композиторів. Тепер всі ми гордимся гідно вшанувати 50-ліття з дня смерті Ватика української музики Миколи Віталійовича Лисенка. Управління УЦР поспішало набути для ювілейного концерту оперу „Кольон“, хоч не обійшлося тут без деяких труднощів, тим більше, що програму виступу в театрі „Кольон“ складається з двох років наперед, — але труднощі переборено, і Ювілейний концерт відбудеться 1-го квітня в цій найбільшій і найславнішій на всю Південну Америку опері. Тепер слово за громадою. Не обійшлося заповнити цю велику залу на 2800 місць. Невважаючи на те, що залу нама відступлено безплатно, відатки величезні. Сама обслуга театру коштуватиме понад 40 000 песів. А до того треба додати оплату симфонічної оркестри, що матиме в цьому концерті головне місце; оплата хору, друк програми, афіш і т. д. Якщо на докриття відатків на влаштування Ювілейного вшанування Т. Шевченка був створений спеціальний фонд, до якого вносили численні жертви, то тепер на вшанування М. Лисенка такого фонду нема. Треба покрити відатки самим продажем квитків. Проте, маємо надію, що наше громадянство відповідно відгукнеться на ініціативу УЦР і заповнить залу, запросивши також чужинських гостей і закупивши для них відповідні квитки.

Голова УЦР звертає також увагу, що перед концертом відбудеться запис на платівки виступів оркестри, а після концерту запис і виступи хору. Ані в Україні, ані на еміграції не відбуваються записи нашої симфонічної та загальної інструментальної музики, — Москва спеціально зовсім не зацікавлена в ознайомленні світу з здобутками української композиторії, записуючи лише свої фольклорні твори, і саме тому не обійшло подати нам тут, за кордоном, щоб цю прогалину заповнити.

Радіоавдієнція через радіосильні „Національ“ та „Кольоніо“ відбуваються регулярно далі й успішно розвиваються, завдяки жертвенності декількох з наших купців і промисловців. Останню приступила до фінансування радіосильні „Кольоніо“ своїми оголошеннями кредитова кооператива „Відродження“.

На запит п. О. Яхна, представника САУС'у, чи Ювілейний Концерт М. Лисенка буде передано через радіо, голова УЦР повідомив, що в цій справі ще нічого не вирішено, але, з огляду на те, що опера „Кольон“ залежить від муніципальності, а в муніципальній радіосильній ми маємо належні зв'язки, то дуже можливо, що така радіопередача відбудеться. Взагалі через муніципальність радіосильності можна було б також зреалізувати українські радіопередачі, але не вистачає сил, що могли б їх організувати, бо ті,

ЗДВИГ „МОЛОДИХ АМЕРИКАНЦІВ ЗА ВОЛЮ“ Й УКРАЇНСЬКА СПРАВА

„Молоді Американці за Волю“ — це назва новоствореної організації американської молоді (консервативної), яка 7-го березня ц. р. в Нью-Йорку, в премієнції „Медісон Сквер Гарден“, в приватності не більше ніж в інших загрозованих комуністичних частинах світу, М. молоді, мусимо прийняти цю справу з конкретною допомогою!

Інші промовці висловлювали своє невдоволення з приводу недопущення до ЗДА прем'єр-міністра Катанга М. Чомбе, як також домагалися рішучих дій проти комуністичного Куби.

Звичайно, на цьому здвигу не було безпосередніх виступів проти головного ворога вільного світу, зокрема ЗДА — червоної Росії, як не було й згадки про російський колоніалізм, без знищення якого годі думати про визволення світу від комунізму, але перші кроки в цьому напрямку вже були помітні й треба сподіватися, що в найближчому часі це буде основним гаслом діяльності „Молодих Американців за Волю“. А щоб сталося якнайшвидше тут саме й поле для діяльності українських організацій молоді, які повинні вийти з власного національного гета!

Слід згадати, що згаданий здвиг підтримувала молодь різних ліберальних політичних напрямків (в тому числі й „прогресивних“), які вбачали в ньому безпеку активізації „крайно — правих“ (націоналістичних) елементів у ЗДА, що, мовляв, для американської демократії так само небезпечно, як і „крайно — ліві“, тобто комуністичні.

Крім цього, в протидію здвигу „Молоді Американці за Волю“, в цей самий час у Нью-Йорку в залі Ст. Ніколас Арена ліберальна організація Американців Демократичної Акції з участю студентських утворень демократичної молоді влаштувала власне віче, на якому було присутніх 3 000 осіб. Ціллю цього віча саме й було доказати безпеку „крайно-правих“.

Якщо порівняти числа присутніх на обох зборах і взяти під увагу факт, що демократія лібералів і демократів відбувалася за вільним вступом, а до „Медісон Сквер Гарден“ треба було платити за вступ від 1 доляра й вище, то стає очевидним, що симпатії більшості молоді були по стороні а н т и к о м у н і с т и ч н о г о здвигу.

А що ж українці?

Ця замітка звичайно не охоплює всіх аспектів згаданого здвигу, зокрема не розглядає тих політичних сил, які на його тлі зводили порохунок своїм політичним противникам. Нашим завданням є лише показати українській спільноті у ЗДА, як загрозу велику нагоду збоку українських політичних і суспільно-громадських організацій, передусім організацій молоді в Нью-Йорку, справу ширення української правди серед молодого американського покоління, яке незабаром заступить старшу генерацію в усіх ділянках життя.

Був час, коли українська самостійницька еміграція обурювалася проти байдужого ставлення американської спільноти до справи поборювання комунізму.

Своїми масовими політичними зборами, демонстраціями, маніфестаціями й здвигами молоді українці в ЗДА звертали на це увагу американського суспільства, але все це мало печаті нашого національного загуму. І ось тепер, коли американці активізують свою діяльність саме в бажаному нам напрямку, українські політичні середовища, замість підтримувати їх, „перекочували“ свою увагу на пікніки, зустрічі, банкетні й академії у власних партійних гетах.

Як це не дивно, але на здвиг „Молоді Американці за Волю“, крім Спільноти Визволення України, з раними якої розповсюджено серед присутніх 6 тисяч летючок проти російського колоніалізму, не було жадної іншої української організації, а найголовніше не було нашої молоді зі студентських організацій, як такої, ні в Пласту, ні в СУМА.

Очевидно з цього скористали москалі, бо їх делегація була присутня на залі здвигу й притягла до себе увагу присутніх. Лише акція СВУ звертала увагу на москалів.

ПОВІСТЬ ПРО МАРКА ВОВЧКА

Юрій Тис. „На світанку“. Біографічна повість про Марка Вовчка. Видана Микола Денисюк Шнига, 1960, сторінок 403.

Марія Олександрівна Маркович за свої твори українською мовою ввійшла в число класиків нашої літератури, тому видання такої книжки являється добрим починком для відзначення століття першого видання її збірки під назвою „Народні оповідання“ у 1957 році. Повага Марка Вовчка в літературі викликає такий відгомін і зворушення, яке можна визначити хіба словом „здив“. Захоплення і прославлення не було кінця, і були вони такі перебільшені, що нам на відстані часу навіть трудно зрозуміти. Але були ті захоплення, бо оповідання появилися вчеплені в народні вершини, мислі виступили в народній свідомості, зворушили у своїй скромності і дорожжю кожному.

Купили, який перший оцінює оповідання і постарався їх видати, дізнавшись, що автором з жінок, і узявши її у повний розцілю молодості і своєрідної краси, був вражений стрілою Амура і поїхав у певну пенсію, яка від ослаблення перейшла в негачію за засадою перетворення любові в ненависть. Був вражений і славний Тургенєв тією комбінацією творчості з авторською особистістю і то дуже сильно, судячи з того, що йому, коринному російському, визначному письменникові, вважалося вивчити українську мову і віддати свій час на переклад творів письменниці на російську мову, а пізніше на редагування її збірки російською мовою. Робота це була невдячна і досить клопітлива, коли зяти на увагу, що російська мова Марка Вовчка все була дуже неправа. Почин Тургенєва був початком довгого ланцюга різних послуг, проказаних російським письменником і цілим рядом інших осіб, — вона бо уміла поставити людей собі на службу. Тургенєв в одному із своїх листів до неї писав: „Ви можете робити з людьми, що хочете“.

Після біографії Марка Вовчка, чи монографії, про неї трудно, бо не існує її автобіографії, ані вона не писала спогадів. Чогось вона того не хотіла. Мала острах, до цього права обоснований, бо знала гіркого від втручання у своє особисте життя, а не мала тієї відваги, яку мала наприклад Жорж Занд.

Юрій Тис назвав свою книжку біографічною повістю. Від такого жанру не можна вимагати повної історичної точності, бо її не можна досягнути за браком матеріалів. Залишається система поповнення проталин і зв'язання фактів інтуїтивно, за диктаторською логікою. Це трудна і небезпечна річ для успішного переведення праці треба в першу чергу знання доби, про яку, як видно із книжки, автор не подбав. Через те у книжці є багато того, що не відповідає дійсності, і нема фактичного, необхідного для освітлення особи героїні.

Наставлення автора до героїні є дуже симпатичне і тенденцією до ідеалізації, починаючи від зовнішності. В нього Марія Маркович тендітна, з маленькими ручками, часом синюватим, часом фіялковим очима, золотосіма. Це дуже розходиться з правдою, не знаючи, чому автор так власне мало писав про неї. Вона ж бо була прекрасною по своєму, але зовсім іншою, ніж видно навіть із численних її портретів. За описом сучасників, — це була жінка високого росту, сильна, бо члени Спільноти Визволення України були також з відповідними транспарантами проти російського колоніалізму, а розповсюджували у великій масі летючки привели до того, що американська молоді до сьогодні стояла в черзі, щоб одержати „Становище СВУ“ проти російського білого й червоного імперіалізму. Дехто з американців запитував: „А що там пишуть українці?“

Згадане „Становище СВУ“ було роздане всім кореспондентам, присутнім на здвигу, як також доручене багатьма членами Президії, що очевидно, викликало лютість серед московських колоніалістів, які до цього пригладжались.

В. Коваль

Торонто Шевченкові

В неділю, 18. березня 1962 в залі Мессей Голл Святотичний Концерт у честь Т. Шевченка. У програмі: „Краса України“, літ. монтаж із творів Шевченка — Р. Завадовича, виступ збірної дитячого хору під дир. о. В. Жолкевича; сцен. оформ. М. Кінсесевич.

Того ж дня відбулася Шевченківська Академія в залі Православної Громади 404 Бетірет з участю І. Прина та О. Добровольської, як рецитаторів.

Усі Шевченківські імпрези пройшли з повним успіхом. В.

25 березня 1962 учениці й учні „Рідних Шкіл“ та „Курсів Українознавства“ міста Торонто влаштували

Мандрівка в Бразилію — нові кінофільми Юрія Тамарського

В залі Українського Літературно-Мистецького Клубу в Нью-Йорку відбувся громадський перегляд трьох фільмів українського кінопродюцента Юрія Тамарського: „Три століття“, „Індіана в Бразилії“, „Діва Бразилії“. Всі три фільми — документальні, кольорові, короткометражні і формально їх можна зарахувати до науково-популярних, хоч артистичне, бездоганне виконання заслуговує на те, щоб назвати їх мистецькими. Супровід — англійською мовою, бо фільми накручені для англо-американського глядача. Глядачі мали нагоду послухати цікавий концерт бразильської народної пісні, пісні індіан — корінних мешканців тієї велетенської країни, та уривки симфонічної музики, створеної спеціально для цих фільмів молодими бразильськими композиторами.

Сидячи в залі Клубу, ми мандрували Бразилією (як там же мали нагоду „мандрувати“, оглядаючи фільми п. Кулиничка про Австралію). Ми побачили найвищу столицю Бразилії з її ультрасовременою архітектурою, яка залишається пам'ятником нашої шукаючої, тривожної доби. Відвідали за

Голуб був на службі у першій світовій війні як листоноша в англійській армії. І ось він та його охоронець і керівник-людина побачили „Всі страхати війни, всім же життям людей, руйну і згубу. Іх душі від того затьмарилися і їх посів страх. Страх, — це прокляття живих істот. Зі страху виростає заздрість, ненависть, а це сили згуби для людського духа. Позбавитися страху, значить позбавитися зла взагалі, вийти на свободу, пізнати ціну найвищого дару людини — життя. Це жакітна людина, і тільки живою творча природа може викликати від нього людину на своєму лоні.“

Любов до природи, до всього живого, насичую книжку і перебивається цілющим струмом у душу читача, приносить замирення і спокій. Ця книжка для молоді, але людина кожного віку знайде в ній вітху і радість, і може старші люди, яким довелося пережити багато тяжкого, читати її ще з більшим відчуттям, як молоді. Тих більше цікавить і розчулює історія глобального герою. Чарівна історія. В ній стільки тепла і любові, що вона мусить освітити молоді душі, наповнити серце любов'ю, а її спокійна мудрість дати поживу душі, яка неможливо поведе до ушляхетнення її.

О. Животко-Чернова

3 НОВИХ ВИДАНЬ

Джан Гопаль Мукерджі: *Пригоди хороброго голуба*. Оповідання з індуського життя. Переклада Стефанія Нагір'я. Накладом Романа Миронюка, Шнига 96, ст. 110.

Передмова Юрія Теодоровича, в якій згадано, що перше видання було 1947 року у Ренебургі в Німеччині.

Маленький вступ дає поняття про славноі індуського письменника Гопаль Мукерджі. Зі вступу читач довідується, що книжка, яка йому пропонується, написана 1927 року англійською мовою, була відзначена золотим медалем Нобеля і витримала багато видань в Лондоні і Нью-Йорку. Оригінальна назва: „Gay Neck, The Story of a Pigeon“. Переклад в цілому передас настрій, відчуження і образи вповні, без огляду на деякі дрібні недоточення.

Що до вартості книжки, як лектури для молоді, то медалі Нобеля і рекомендація ОПДЛ говорять сами за себе.

Книжка є виняткова, єдина у своєму роді. Історія поштового голуба Рабшійши розглядається автором і подається не як ряд цікавих пригод, — вона вложена в рямці браманського філософського світогляду високої моралі, глобального вгляду в явища життя, в його суть, боротьбу всього живого на землі за існування, воззвешчення добра і опір людині темним силам зла.

не було вортоти. Марія мучила і спостережлива але дивніше почала задумуватися над своїм блискучим успіхом і винятковою славою за життя, наче прочуваючи трагедію. Розчарування мусіло бути глибоке, повне. Вийти у світ, коли творчі сили звичайно досягають висоти, — і вже не пробавати повертатися. Скільки у тім асим було об'єктивних обставин, скільки з вини людей, і скільки власної вини? На це можна відповісти, коли зайнятися справою уважно, — на це матеріал можна знайти.

Треба ще згадати деякі ліпосення в повісті. Найцікавішим є те, що автор при згадці про Жорж Занд робить її матір'ю кількох дітей і багатьох вунуків. Досі було відомо, що Жорж Занд мала одного сина від барона Дюдевана і дочку невідомого походження, своїм способом славу Солаки.

Мабуть, до ліпосення відноситься також твердження, що Тургенєв називав Марка Вовчка „Марією“. Російська мова такого, здається, не дозволяє.

ПРОМІНЬ

Ph. VII.

Березень 1962

Ч. 2 (62)

ОЛЕНА ТЕЛІГА

ПОЕТАСЯ — НАЦІОНАЛІСТКА — РЕВОЛЮЦІОНЕРКА

Постать Олени Теліги на тлі змагань з німецькою окупацією у час жорстокої війни набуває такою світлою, захоплюючою й недосконалою, що важко змалювати її в короткій статті. Можна тільки кількома рисами схарактеризувати її як людину, поетеса, націоналістку, революціонерку, що в кожній хвилині готова йти хоч би на смерть за здійснення Ідеї.

Вона народилася 21 липня 1907 р. в Петербурзі, де її батько Шогеней, пізніший міністер уряду УНР, мав посаду інженера. Свій життєвий темперамент, кипучу життєрадісність та талановитість Олена одержала від батька. Він похований в Лівобережжя, землі таких клібоборів, що йшли за цим ішли в шаблю й списом, готові завжди боронити її від татарських несподіваних наскоків. Мати була дочкою священника з Поділля. Дитинство Олени було радісне й безжурне в замковому домі батьків. Коротко перед революцією батько стає професором Київської Політехніки, а Олена ученицею гімназії. Революція й творення Української Державності в 1917-20 рр. заставили її 10-літню дівчинку, що зростала серед російського оточення, а тому події, що тоді розгорталися довкола неї були її чужими. Цією по евакуації уряду УНР, в якій батько був міністром, та по його виході за кордон, як також і брата, воля української армії, мала Олена починає плавати життя між під свистом і дивом. Більшевики доводяться про виїзд батька й все частіше приходять підірвані люди та розбиті дошки до батька. Мати мусить виїхати з України. В період з Києва до Кам'янки Подільської 16-літня Олена вперше ознайомлюється з українським селом у його повній весняній красі. Своєю красою українська земля промовляла до вразливого дівочого серця, так як колись голос Божий до Савла. Вона полюбила її цілою душею й це наповнило її безмежним щастям. Але до нього долучився біль розлуки з нею. Буде завжди тужити за нею з думкою про поворот.

Переїхавши кордон по коротким перебуванням в Рязані, де зустрічалася з батьком, Олена прибуває з батьками до Подброд. Там батько стає ректором Української Господарської Академії, а Олена записується на натуральні курси і протягом року складає іспит зрілості дуже добре та вписується на історично-філософський відділ Українського Педагогічного Інституту в Празі. Тут зустрічає студентів, старшину української армії, співака й бандуриста Михайла Телігу з Кубанщини й виходить за нього заміж. Через нього цікавиться новим політичним рухом серед молоді й входить в товариство таких людей, як В. Курленко, Л. Мосендз, Е. Маланюк, М. Сидорський, Ю. Даргага, знає її в те середовище, що творило світогляд українського Націоналістичного Руху. Олена без вагання стала в цьому переконанні бійцем і крок за кроком стала вибітати на одне з чоловічих місць. Вона стає співробітницею Літературно-Наукового Вісника поміж таких поетів, як Олжич, Мосендз, Маланюк, Клен, а її талант розвивається.

Не терпить вона тупості, байдужості, покійного сприйняття зневаги. Вона творить ідеальний образ українського світу, за який треба боротися й хоче до того боротьби виховати, запалити борець, твердо й незламного, такого, що обов'язки сповняє не з примусу, а з внутрішньої потреби. Суворі, коли вимагають того обставини, вона водночас вмислює найближчі пошування життя.

Коли батьки переносяться до Варшави, переноситься за ними й Теліга в 1929 р. Там переживають мушкетерські злидини, бомбардування Варшави, різні упокорення. А коли українські націоналісти приготувалися до

Олена Теліга

використання світової війни й їхньою базою став Краків, вона переноситься туди. Включившись в працю й стає членом Проводу ОУН у культурній діяльності, а також як викладач на вишній націоналістичній школі. Приготувала теж матеріали для виховної праці.

Олена була призначена зразу на Львів, потім на Київ. В червні перейшла Сянзю, а потім добилася пішки до Львова обшарпана, голодна й нещаслива. Але праця її продовжилася й виповняє її цілий час. Підготувалася до тих завдань, що її чекали в Києві, студіюючи підвеські відносини, щоб навести акційний підхід до своїх земляків та спосіб як затерти різницю через 20-літні кордони.

Хоч в Україні діяли звирішлі німецькі легіоні, це не відводило її від сповнення прийнятого обов'язку. Життєва трагедія ще більше скріплює Олену в її намірі. В Рівному зустрічає Ірландського, Рогача й багато інших націоналістів, що по розмові з нею відходять підірвані в вірі своєї справи, за яку йшли на небезпеку й незабаром найшли смерть.

22-го жовтня 1941 р. Олена доходить до Києва. Засновує там культурний осередок, що має провадити роботу в культурній діяльності та боротися з впливом більшовицької та німецької реакції й пропагувати ідею української незалежності. Стає головою Спілки Письменників та редактором тижневика „Літвир“, що гуртом білих молоді творчі сили перейняли націоналістичні ідеї. Але в скорому часі німці розпочали розгром націоналістичних провідників. Для Олени прийшов час, коли вона дня 9-го лютого 1942 ступає на тернистий верх свого життя й наче „корабель у загрози пожежі“ відходить від нього. Бо того дня Гестапо арештувало всіх, хто прийшов до домішки Спілки Письменників. Коли Олену остерегли, щоб не пішла того дня до Спілки Письменників, то вона сказала: „Як я можу не прийти, коли не вернуся звідти, скажіть, що я сповнила до кінця свій обов'язок“. До третьої години були всі арештовані, настій був похоронний, тільки Олена бриніла сміхом. Кажали, що брала всю відповідальність на себе. По 15 годин всіх вивезли до тюрми на вулиці Корольова й звідти вона вже не виїхала ніколи.

Благодієння кров Олени Теліги виростає в вічну легенду, яку повторюють покоління як молитву. Ми це не знаємо, де її могла, але в нашій пам'яті вже стверджують пророчі слова безсмертної Олени:

На могилі моєї —
тиша і спокій.
Та по річці краю —
зловонний вогонь.
І піти по слідах
Ваших скоплених кроків
Ручно тягнучи
сотні окриплених мій.

Так! ... Сотні, тисячі, мільйони іменних і безіменних героїв під жовто-синім прапором ітимуть і йтимуть по наших слідах, щоб на Соборній Україні засвітити довгождане сонце, ім'я якому: Держава!

КОНВЕНЦІЯ МУН

Як було вже подано раніше, то цього року в час Дня Праці (Лейбор Дей) відбувається Конвенція Молоді Української Національної Організації (МУН) на Оселі ОДВУ ім. Олени Ольжича в Лігаторні, Півдні. Підготував до конвенції МУН в повному розгари. Нью-Йоркський Відділ МУН створив Конвенційний Комітет, що має порадити всі можливі заходи, щоб делегати й гості були прийняті, як належить, та щоб у них залишилися гарні спомини та користь у формі духовного корму. Конвенція розпланована на три дні й почнеться вже в п'ятницю 31-го серпня зустріччю делегатів і гостей. Всі приміщення й виходи Оселі до розпорядження делегатів і гостей. Конвенція так планована, щоб примістити кілька сотень молодих членів МУН і

симпатиків та щоб цілий час був використаний на Оселі чи на конвенційній нараді й доповіді, чи на спортивних змаганнях, пописи так зованих Музичних груп із українськими народними танками, вбір королів МУН, чи на танкові забави й бенкет. Конвенційний Комітет, як і ціла наша організація МУН, сподівається численного приходу членів МУН із усіх осередків, як також і численної участі осередків МУН Канади. Очевидно раді будемо вітати всіх молодих українських хлопців і дівчат, що прийдуть на Оселю, зацікавлених нашою молодечею організацією й бажаючи включитися до праці, чи лише тому, щоб у гурті своїх молодих однокласників гарно забавитися та мило провести час. Приїжджайте всі!

„РІДНА МОВА, ПІСНЯ Й НАУКА — ХАЙ УКРАЇНЦІВ ЄДНАЮТЬ!“

Минулого року український народ в Україні та українці в розсіянні по всьому світі вшанували пам'ять Генія України, Тараса Шевченка в сторіччя смерті.

Поета Україною найзмітліше відзначили ті роковини українці в Канаді. Власними зусиллями й засобами здвигнули вони величавий пам'ятник Шевченкові на площі Манітоскої легіслатури в Вінніпегу. Також започаткували Фондацию ім. Т. Шевченка, що має зберігати в нашій етнічній групі в Канаді живими й діючими ті ідеї, за які борюся й віддав своє життя той Геній, Кобзар і Пророк України.

Усвоємо могутньому творі „До мертвих і живих і нена-роджених земляків моїх в Україні і не України суїх, як дружице по славні“ Т. Шевченка закликає:

Учіться, брати мої!
Думайте, читайте,
І чужому навчаєтесь,
Свого не кривайтеся...

Належимо до українців „не в Україні суїх“, отже й до нас відноситься цей заклик заповісти Шевченка. Чи поступимо ми після цього заклику-заповіту?

Не пугаємось свого національного походження. Уважимо себе віткою великого українського народу. Старасмо зберігати й розвивати українську традицію й культуру. Вкладаємо цінності цієї культури в спільну скарбницю канадської культури й в процес її розвитку. Досягнули ми й те, що навіть деякі державні канадські середні школи й університети вже відкрили свої двері для української науки й культури.

Всі ці здобутки завдачуємо двом чинникам: 1) успішній обороні українських етнічних позицій впродовж кількадесятирічного періоду форсованої асиміляції „чужинців“ у Канаді й 2) пізніший розважний інтеграції — включенню українських канадців, як етнічної групи, у багатогранне громадське життя Канади. Найважливішу роль в цих двох процесах виконували українські канадські громадські, культурно-освітні й церковні організації та установи й місцеві українська преса. Вони досі й безперервно створюють на сторожі здобутих українських етнічних позицій.

Все це гаразд, але не зовсім. Бо з кожним роком бачимо, як унутрі нашого рідного етнічного середовища росте небезпека для наших етнічних позицій, здобутків і навіть життя нашої етнічної групи в Канаді.

Говоримо, що „в молоді наша будучність“ і віримо, що після нас вона продовжуватиме життя й розвиток нашої етнічної групи. Але хто з нас сьогодні може мати певність, що впродовж недовгих років ця наша молодість не впаде в широкому й глибокому канадському морю, а з нею й наша етнічна група?

Можна цьому дивуватися, коли масою тепер вже багато таких українських батьків у Канаді, що не хочуть, щоб їхні діти вивчали українську мову, „бо це може погубити їх вимову англійської мови“!

Статистика вказує, що з кожним роком зменшується число Рідних Шкіл при наших товариствах, а також число рідно-шкільних учнів.

Але справа не безнадійна. При добрій волі нашого громадянства й організації можна відвернути кризу нашого культурно-освітнього сектора. Ця добра воля повинна бути, бо ж ніхто з нас не бажає, щоб наша етнічна група зникла з лиця Канади.

Масою інститутів, при допомозі яких можемо направити справу. Найвідповіднішою інституцією є сьогодні безумовно Осередок Української Культури й Освіти в Вінніпегу. Цей Осередок гуртує в собі заслужених культурно-освітніх і наукових діячів із різних наших світських і церковних груп. Він також має довгорічний досвід у культурно-освітньому ділі. В 1940-х і 1950-х роках він улаштував низку українських Вищих Освітніх Курсів, що видали сотні кваліфікованих культурно-освітніх, громадських і мистецьких працівників. Ці вакансії — двомісцьні або шестимісцьні курси — були доступні для нашої молоді й старших, без огляду на їхню групову й церковну приналежність. Проф. Олександр Кошчи, світової слави мистець, композитор, диригент, педагог й науковець, що дуже став душею курсів, дуже

влучно одним реченням окреслив головну ціль їх: „Рідна мова, пісня й наука — хай українців єднають!“ Це стало гаслом курсів.

З Вищих Освітніх Курсів, спершу під проводом Культ.-Освітньої Референтури УНО, а згодом під керівництвом Осередку Української Культури й Освіти, скористали всі українські національні організації в Канаді. Воно ці курси збільшили й підісни на вищій рівень їхні катри культурно-освітніх, мистецьких і громадських працівників.

Але вже майже десять років такі курси не відбувалися, на шкідливо всього нашого громадянства. Врак таких курсів створив велику прогалину в нашою культурно-освітньому секторі, ослабив культурно-освітню діяльність наших національних організацій. Життя показує, що такі курси є необхідні й невідступні.

Цього року Осередок Української Культури й Освіти приступав до відновлення Вищих Освітніх Курсів. Вони триватимуть шість тижнів — від 3 липня до 11 серпня включно. Викладачі будуть відомі в Аудиторії УНО в Вінніпегу, а також на літній оселі „Русалка“ коло Гімлі, над озером Лейк Вінніпегу.

Програма курсів: Українська мова, історія, географія, письменство, народне мистецтво, українська пісня й музика, народні танки, ведення Рідних Шкіл, ідеологія українців Канади, українська література в Канаді, підготовка до громадської праці, теорія музики, диригентура, народні строї й ін. Викладачі й інструктори: вже прийняли запрошення: Педагог Н. Білан, д-р Ізидор Гінік, педагог й диригент Вол. Климків, хореограф Я. Кілуш, І. Гемілтон, І. Вол. Косар, пані Тетяна Кошчи, д-р М. Мандрика, ред. М. Погорельський, проф. д-р Я. В. Рудницький, проф. д-р Павло Юзик. Прийняли спеціальні викладачі-доповіді: Д-р Прелат В. Кушнір, д-р Марія Рудницька, проф. В. Жук, мистець Л. Молодоченко, дир. Вол. Кошчи, поетеса Лазеко-Гес.

Курсанти: Студентом Курсів може бути кожний українець і жінка українця, що закінчили 15 рік життя. Для студентів Курсів є дві класи до вибору: 1) Дійсні слухачі, 2) Надзвичайні слухачі, що будуть ухвалити на викладачі спеціальні вибрані предмети. Наука відбудуватиметься п'ять перших днів у тижні в Аудиторії УНО, а в суботу й неділю деякі викладачі й спортивні гри будуть в оселі „Русалка“.

Оплата і прожиток: Вписове на Курси вноситься \$25.00. Позамісцеві курсанти повинні мати принаймні \$100.00 готівки на мешкання і харчування під час Курсів. Вони житимуть у приватних мешканцях. Бажаючих вписатися на Курси просимо якнайскоріше згодитися до Управління Курсів, на адресу: Ukrainian Summer Courses, P. O. Box 1081, Winnipeg 1, Man.

Управа вище ім. „Вписову Заяву“, яку вони вповнять і, разом із вписовим \$25.00, вшлють на поштову адресу. Також просимо звертатися до Управління за поясненнями — в українській або англійській мові.

Our Task and Responsibility

EDITOR'S NOTE: Following is the text of address delivered recently by Myron B. Kuropas, President of UNYF of America, at the meeting of the UNYF of Canada in Montreal:

Reverend Fathers Mr. Chairman, Distinguished Guests, Ladies and Gentlemen!

Today I have the distinct honor and pleasure of addressing you on a most momentous occasion — the twenty-fifth anniversary of your Montreal MUN branch. This is indeed a joyous occasion for we are celebrating a definite achievement — the reaching of another milestone in the history of the Ukrainian National Youth Federation of Canada. Your record here will be hard to emulate by those who will come after you. You have labored hard and long to come where you are today. But as we reflect back over the events that transpired during the past twenty-five years, we should do so with one eye cocked on the future. The founders of this organization have contributed more than their fair share of work. They have provided us with a firm foundation, a broad base of operation, and an excellent example of perseverance and dedication to an ideal. It remains for the young people gathered here tonight to carry on from there.

This latter task is not as easy as it may sound. It is one thing to establish an organization, nurture it, and to carry it through its initial growing pains. There is an aura of excitement and enthusiasm that prevails in beginning something new and different. It is something else again to realize the aims of the organization and to keep it healthy, dynamic and vigorous. Once an organization has matured, however, some of the glamour inherent in early pioneering efforts has passed away. The circumstances have changed, for now that organization has entered that period of existence known as adulthood... fought with all of the dismal dullness of day to existence.

The final answer to these questions will depend upon one thing and one thing alone — leadership. The kind of leadership that you, the members of the Ukrainian National Youth Federation of Canada will provide, will determine the kind of future your organization will have. The responsibility therefore, lies with you. No longer can you depend upon your parents to provide the necessary guidance. They have done their share by making you conscious of your Ukrainian background. No longer can you afford to look to others within your organizational framework to point the way. They have made their contribution by providing you with the necessary tools and physical facilities with which to work. No longer can you afford to wait for that almighty Ukrainian leader to come and, like a great white father, to lead you along the paths of glory. You and you alone must now know the way — go the way — show the way. You have grown up.

Before you can do all of these things, however, there are two important factors which you must consider. You must decide where you are going and you must decide if you have what it takes; in short, you must decide whether you are willing to pay the price of getting to wherever it is that you want to go.

Today MUN is one of the strongest youth organizations in Canada. It has weathered many storms and crises — the post-depression years, the Second World War, the false Fascist label placed upon it by Communist organizations and the clash of ideals between the Canadian-born and the Ukrainian-born youth. But will it remain the strongest youth organization — more important, will it continue to grow... will it become stronger in the future? Or will it, like so many other Ukrainian youth organizations on the North American continent begin to lose its zeal, its vigor and its members?

In deciding where it is that you want to go, part of the answer can be found in your constitution. The aims of your organization have been stated therein as follows: 1) To organize and train the youth to be devoted citizens of Canada, conscious of their Ukrainian background; 2) To promote ap-

preciation and preservation in Canada of the finest of the Ukrainian cultural tradition; 3) To oppose Communism and subversive ideologies which lead to the destruction of nations and of the individual and 4) To support the cause of liberation of all nations captive of Soviet Russian imperialism, particularly Ukraine. These then, are your aims. Your constitution, however, does not spell out exactly how these aims and objectives are to be realized. No constitution really could! The how of all of this must be decided by you. What criteria, for example, are you using to determine if your MUN members are really devoted citizens of Canada? Is it enough that they vote in all local, provincial and national elections or should they also be encouraged to take an active part in Canadian civic affairs and enter into Canadian politics? Is it enough that MUN members merely admit to being Ukrainian or should they also know something about Ukraine's history, its culture and its political future? What about promoting and preserving the finest of the Ukrainian cultural tradition? Who is to decide what really is the finest? Are we going to limit ourselves to the accepted forms of cultural expression — the choir, the dance, and the drama — or are we going to experiment with new forms? Are we going to limit ourselves to Shevchenko, Franko and Lesya Ukrainka or are we going to include some modern Ukrainian writers, Malaniuk and Barka to mention but a couple. And what about Soviet Ukrainian culture? Can we afford to ignore the literary talents of such writers as Khvylovy, Rylsky and Stelmakh and the artistic talents of such people as Pashchenko, Kirichenko, Kassian and Dindo?

What does opposing Communism mean? Does it mean demonstrating in front of Communist book stores or distributing leaflets at Communist rallies or does it mean re-educating ourselves in the basic principles of Democracy, learning more about the nefarious character of Communism and attempting to convince other Canadians of our views? Does opposing Communism mean throwing rocks at some of our Ukrainian-Canadian Communists or does it mean making an all out effort to show them the true path of Ukraine's future? And finally what does supporting Ukrainian liberation mean? Does it mean joining a Ukrainian political party? Does it mean following the principles of Dostov? Does it mean sending money to support our Ukrainian press overseas, marching in parades with huge yellow and blue placards which proclaim, in big, bold letters, FREE UKRAINE? Or, does it mean becoming familiar with all Ukrainian political parties, achieving unity of purpose among them, becoming familiar with the historical arguments for a free Ukraine and educating our members in the true spirit of Ukrainian nationalism?

These questions and many more like them must be answered by our organization in the near future. They all refer, in one way or another, to method, method that can only be supplied by a united and strong leadership.

At the present time our leadership seems to be divided — not so much along lines of philosophy or principle but rather, along lines of emphasis. One group feels that MUN should be primarily a cultural organization and should emphasize those aspects of Ukrainianism that can be found in Ukraine's music, language, literature and art. The other group would prefer to see MUN more of a political organization, an organization that places more emphasis upon U-

kraine's history and its political struggle. Which way should MUN go? In reality, MUN has already made its choice. MUN is both — a cultural organization and a political organization. Once you have stated that you wish to preserve and promote appreciation of Ukraine's culture, you have already identified yourself as a cultural organization... once you state that you oppose Communism and support Ukraine's liberation movement, you have also declared yourself as a political organization. In the case of Ukraine, you cannot separate the two. Culture without nationhood becomes a curiosity, a museum piece. The Ukrainian dance without the Ukrainian nation would soon deteriorate into something similar to the dance of the North American Indian... quaint, good for festivals and the like, but absolutely meaningless. Similarly, politics — in this case constant unabating work to bring about the eventual downfall of Muscovite oppression — can at times seem like awful unrelenting work without the surface manifestations of that which we are fighting to preserve — the Ukrainian dance, Ukrainian music, art, and literature. Psychologically then, culture can provide the positive motivation for the sustained effort that is necessary to free Ukraine politically. Culture and politics, therefore, need not be diametric opposites. On the contrary, they can be complementary. But to really make them so, to develop a scheme whereby culture and politics can work side by side, requires patience, understanding, and once again, sound leadership.

These then, are some of the problems with which MUN's future leaders will have to contend and to eventually solve. But this is not all. Once they decided how they are going to attain that for which they are striving, MUN's future leaders will still have what it takes to achieve their goals? Everything that is worthwhile is expensive and anyone who has ever achieved something of lasting value did so at a price... hard work, disillusionment and even initial failure. Will MUN's future leaders be willing to lead by serving? Will they be willing to risk ridicule and even heartbreak in fighting for what they believe? Leadership, after all, is not something that is served up to one without effort. It requires more work, sacrifice, and self-denial than the average person is willing to give. But every single one of us can become a leader if only we are willing to do so, it won't be easy. If one wishes to bring about a better world one must expect seemingly endless troubles, loneliness, misunderstandings and disappointments. It is not easy to persevere in the face of apathy and skepticism or to put up with the endless trials and tribulations of being a trailblazer. Nevertheless, it can be done... it has been done.

Judging from your past accomplishments, I feel confident that MUN has such leaders in its ranks. You and I, all of us, are the children of rugged individuals, pioneers who left the familiar comforts of the old world and came to these shores to carve out a new life for themselves in wholly unfamiliar and often hostile surroundings. Through our veins courses the spirit of liberty that has remained alive after centuries of oppression. We are not average and we have the potential, for doing much in our short stay on this earth. What you and I do — or neglect to do — can make a great difference in shaping the future of the world.

Life can become an exciting adventure for you if, on your own initiative, you decide to become participants and not mere spectators. If you are filled with a faith that moves mountains, a hope that rises above all obstacles, a desire to take on new responsibilities and accept new challenges... if you never forget that it is better to light one candle than to curse the darkness... no power on earth can stop you.

PROMIN

Page of the Ukrainian National Youth Federation — USA (UNYF — USA)

Acting Editors:

Ukrainian Language — Irene ANDREYKO

152 Monitor, Brooklyn, N. Y.

English Language — Oleh RIZNYK

61, East 7th Street — N.Y.C.

ПРАЦЯ
HELP WANTED MALE
"TOOL & DIE MAKERS"
З досвідом при "Dies", "Jigs" & "Fixtures". Досвід при гвинтових касетах. Досконала нагода — всі беніфіти. Це Ваша нагода працювати близько до дому.
REGENCY
1 Plaza Rd., Greenvale, L. I.
(Glen Cove Rd.)
MA 1-3220

PLUMBING
SUPPLY MEN
Досвід, відповідальність, провадження ліній.
SUFFOLK, Queens or Nassau
Платня.
Телеф.: Mr. Lewis OKIN або Mr. Wickert під часлом:
NY 7-2200

Потукуємо
досвідчених ПЕКАРЯ,
Спеціальність — випік хліба.
Голоситесь негайно:
NATIONAL BAKERY
205 Ashburton Avenue
Yonkers, N. Y.
Mr. & Mrs. J. Lewis
Tel.: VO 5-4158

МАШИНИСТИ
а досвідчені
Jobbing Shop, при Aircraft work,
Milling & Turret Lathe.
Телефонувати:
NY 2-6658

AUTO METAL MEN
SANDERS & MASKERS
також 1 до МАЛЮВАННЯ.
Досвід, висока платня для кваліфікованих.
SAV-WAY
1175 Conely Island Avenue
Brooklyn, N. Y.
GE 4-4125

ЗАГАЛЬНІ ФАБРИЧНІ
РОБІТНИКИ
Початкова платня \$55.00 тижнево.
Користі, Blue Cross, платні відпустки. Можуть бути звільнені з високою. Досвід фабричних робіт.
375 Walton Avenue
Vicinity 144th St. & Grand Concourse, Bronx, N. Y.
MO 5-3803

TOOL & DIEMAKERS
Праця при новітніх машинах. Добра зарплата. Добрі умови праці.
NATIONAL TEL-TRONICS CORP.
52 St. Casimir Avenue
Yonkers, N. Y.
Tel.: YOnkers 8-6400

МАШИНИСТ
Потрібно першого класу фахівця. Знання парових і консерваторських машин. Постійна праця. Працівники мусять перенестися за 400 миль від Нью-Йорку.
Кликання: Worth 6-4550

SHEETMETAL
Тільки першокласні.
Own set up. Knowledge of power Brake. Good at Layout of precision Chassis. Висока платня, всі беніфіти.
PAROMAL PRECISION
140 E. Merck Rd., Freeport, L. I.
MA 3-4070

ENGRAVER
PANTOGRAPH OPERATOR
в добре поставлений фірми в New Jersey (Paterson).
Телеф.:
N. Y. CO 7-5712 N. J. MU 4-1414

"ПІД РІДНИМ І ПІД ЧУЖИМ НЕБОМ"
ПІЛІПА ЯСНОВСЬКОГО,
піонера нашого поселення в Канаді і Північній Америці.
Книжка "Під рідним і під чужим небом" має 330 сторін друку, триколірну обкладинку та ілюстрації в тексті відомого мистця БОРИСА КРЮКОВА.
ЗАМОВЛЯЙТЕ ЦЕ НИНІ ЦЮ ІНТЕРЕСНУ КНИЖКУ!
Ціна всього — дол. 2.50
Замовлення надсилайте на адресу:
"SVOBODA"
P. O. Box 346 — JERSEY CITY 3, N. J.

СЛОВНИКИ
Англо-Український Словник — 50,000 слів і виразів, 792 стор. в оправі — \$4.00
Подвезько 5.00
Замовляйте:
"SVOBODA", P. O. Box 346, Jersey City 3, N. J.

ВЕСЕЛКА
ЖУРНАЛ
ДІТЕЙ КОЖНОГО ВІКУ
з кольоровими ілюстраціями
Виходить кожного місяця у Видавництві "СВОБОДА"
за редакцією Українського Народного Окоу
Редагує Колегія з членів
Об'єднання Працівників Дитячої Літератури
РІЧНА ПЕРЕПЛАТА у ЗДА \$4.00
у інших країнах — різнорідність від \$4.00
Ціна окремого числа 40 центів
Адреса:
"SVOBODA" — "VESELKA"
P. O. Box 346 — Jersey City 3, N. J. USA.

Вісті з Каліфорнії
УКРАЇНСЬКА СЛУЖБА
БОЖА В ТЕЛЕВІЗІ
Перший раз в історії українського поселення в Каліфорнії повна українська Служба Божа була передана місцевою телевізійною станцією (канал 11) в Лос-Анджелесі 11-й в неділю 25-го березня ц. р. В часі телевізування Служби Божої, просторе приміщення української католицької церкви, що знаходиться в дільниці Голлівуду, було перетворене в ризницю. Службу правив парох о. Михайло Колтуцький в асисті таких хлопчиків: Адам Липишчак, Богдан Шумний, Володимир Коваль, Андрей Лецишин та Роман Пайда. Особливо привертало увагу глядачів зображення церковного хору (директор маестро Володимир Волик), який співав до Божественної Літургії. В промові о. Колтуцький, промовляючи англійською мовою, окреслив християнський український народ та його Церкву під безбожною владою в поневоліній Україні та закликав вільний світ Заходу не бути байдужим до неволі нашого народу.
Телепередача відбулася з рами програми: "Церква Золотої Західу", яка дає можливість і нагоду кожній неділі кожній церкві "золотої стейту". Каліфорнійці показали свою Службу Богу сотням тисяч телеглядачів Західного побережжя Америки.
ВЕЧІР ПАМ'ЯТІ
М. ЛЕОНТОВИЧА
Заходами Літературно-Мистецького Об'єднання Каліфорнії.
ПРАЦЯ
HELP WANTED FEMALE
BAKERS
до крамниці. Тільки досвідчені. ВІСКОКА ПЛАТНЯ.
Присміє умови праці. Якщо маєте приміщення для випічки, забезпечена кар'єра з підвищеннями. Компанійні користи.
MO 5-6200 — Ext. 355
Mr. Herman Tyor
ОПЕРАТОРКИ
Досвідчені при комп'ютерній або секційному шитті суконок. Шиття на шити. Добра постійна праця. Присміє умови. Телефонувати цілий тиждень.
CATHERINE SPORTSWEAR
1843 Eastern Pkway,
Brooklyn, N. Y.
NY 5-8650
NURSES R. N.
ЗМІНИ ШИФТИ.
ВІСКОКА СТАВКА ПЛАТНІ.
Medical Research Ward.
ALBERT-EINSTEIN COLLEGE OF MEDICINE
Eastchester Rd. & Morris Pk. Ave.
Bronx, N. Y.
TY 2-6000 — Ext. 466

3 діяльності Союзу Українських Філателістів в Нью Йорку
Обрана 8 жовтня 1961 р. нова управа СУФ-у під головуванням проф. Лева Поповича розпочала свою чергову працю випусканням Філателістичних Вістей за січень 1962 року. Це число обіймає 12 сторінок та містить список новообраних керівних органів СУФ-у, перебіг загальних зборів, із поданням плану праці на 1962 р., та продовження й доповнення огляду Тараса Шевченка на марках, опрацьованого головою СУФ-у проф. Леоном Поповичем. Ця перша в своїй раді бібліографія Шевченкіана на марках становить найціннішу частину Філателістичних Вістей, бо спільно з частинною з попереднього числа та приготуваною до дальшого друку частинною буде особливо важливим вкладом в дослідження Шевченкіанства нашої доби. П'єсид би видати окремо видіток з розповіді про книгу на марках та бібліографію на доказ того, що Шевченко, наш національний герой та пророк є популярний і в українській філателії.
Січневе число Філателістичних Вістей за 1962 р. на обкладинці містить картку, вилану в честь Т. Шевченка Київським міським товариством колекціонерів із печаткою київського уряду з 10-го березня 1961 р. На 11 стор. повідомляється, що український філателістичний бібліограф й видавець Юліан Максимчук, приготував до друку "Каталог чужих недержавних марок з українською тематикою" і приймає замовлення на нього.
Член головної управи СУФ-у Іван Булат з Нью-Йорку, Н. Я., що є одним із найбільш збірників українських марок, окремою грамотою "Український Філателістичний Фербант", був найменований 1-го лютого 1962 р. на особливому контролері марок України з років 1918-1920. В березні п. Булат закупив на ліценції в Голландії від п. Стурта з Гаги досить поважну збірку українських марок, що складалася із 130 грошових переказів, 74 листів й карток — листівок та трьох альбомів марок. Слід побачити йому успіхів у дальшій його праці на полі української філателії.
Пан Іван Булат є членом УН-Союзу.
Д-р Євген Котик, довголітній колишній голова СУФ-у та головний редактор Українського Філателіста — журналу СУФ-у, приготував до друку окреме число Українського Філателіста, присвячене 10-літтю створення СУФ-у. Це ювілейне число Українського Філателіста з'явиться в 1962 р.
д-р Ол. Соколинський

3 діяльності танцювальної групи (МУН) в Рочестері, Н. Я.
Танцювальна група дорослості (МУН) в Рочестері, Н. Я., належить до діяльних, та має великі успіхи в діяльності пропаганди серед американців не тільки в Рочестері, але поза Рочестером.
Посилання цієї праці завдячує доріст (МУН) своєму керівникові Петрові Дзюбі, який докладно всіх зусиль, щоб праця розгорнулася. Не мала тут заслуга й учителя танців Івана Заболотного, який, хоч старший віком, але викладає всю свою душу в працю з дорослостю (МУН). За те може гордитись великими успіхами, що їх здобули юні танцюристи.
На запрошення Управи Українського Народного Дому в день Матері, танцювальна група (МУН) виповнила всю програму, дала ряд танців і пару деклямацій, за що публіка нагородила їх довгими оплесками.
Дня 11 червня 1961 відбувся фестиваль Українського Плату на оселі "Новий Сокиль" біля Водфалло. На запрошення Д-р Ірини Дорошак, щоб доріст (МУН) виступив з національними танцями, танцювальна група відтанцювала всім народним танцям. Всі танці були фільмовані п. Василем Кучмієм. Платуни широко гостили наших танцюристів за їхню гарну програму.
Дня 9 серпня 1961 Республіканський Комітет м. Вебстер, Н. Я., через представницю Ану Сорохей запропонував нашим танцюристам. Тут наші молоді танцюристи поспішили як найкраще, бо найбільше отримали призначення від доброї публіки.
Дня 20 серпня 1961 відбувся фестиваль на площі "Американського Ловського Клубу". Наша танцювальна група виступила з національними танцями, якими був доповнений фільм.
Дня 2 грудня 1961 в Україні. Народний Дом відвідував гостинний вечір для батьків наших молодих танцюристів (МУН). Цей вечір не забудуть родичі і публіка. Програму виконала велика група, тридцять молодих танцюристів, які відтанцювали десять народних танців. При цьому був висвітлений кольоровий звуковий фільм танцювальної групи (МУН) та фільм учителя танців Івана Заболотного "Світло Виставки в Нью Йорку". Згадані фільми висвітлював Василь Кучмієв. Накінець відбулось прийняття для родичів і гостей, які влаштували пай Христини Дзюби і пані Санжарівської і п. Іван Деркач та Микола Гриць. Всім їм велика подяка за їхню поміч, яка дала гарний успіх цього не забутого вечора.
Мунівське

УДАР ПО ДЕМОКРАТІЇ — І ПО ПЛАНУ КЕННЕДІ
(Закінчення зі стор. 2-ої)
дотич його останніх відвідин у ЗДА — був лише жертвою яхтінгівської овечій шкурі, що виступав, як його дорістник.
Збройні сили — а вони мають свою розвідку — "тава" вказували на Рохелі Фіхеріа, який, до речі, зник несподівано під час попередньої кризи. Співчасний прокатівське політичне Агентство в Пуна дало. Есте, і який на початку теперішньої кризи поспішно вилізав до Бразилії. На цього загадкового персонажа вказує також Альсого-рай, що впродовж двох років був міністром економіки у кабінеті Фрондзі.
"Годі було поборювати загрозу для демократичних інституцій країни — додав Альсого-рай — поки д-р Фрондзі залишався президентом"; такий ген. Арамбуго, після довгих, терплячих зусиль, вказав Фрондзі єдину можливу розв'язку кризи: абдикацію!
Д-р КОСТЬ ВАГІЛЕВИЧ:
Український Бунвар
СВОЮ УКРАЇНУ ЛЮБИТЬ
Ілюстрації ЕДВАРДА КОЗАКА
Нові змінені видання.
Замовлення:
"SVOBODA"
81-83 Grand Street — JERSEY CITY, N. J.

3 діяльності Союзу Українських Філателістів в Нью Йорку
Обрана 8 жовтня 1961 р. нова управа СУФ-у під головуванням проф. Лева Поповича розпочала свою чергову працю випусканням Філателістичних Вістей за січень 1962 року. Це число обіймає 12 сторінок та містить список новообраних керівних органів СУФ-у, перебіг загальних зборів, із поданням плану праці на 1962 р., та продовження й доповнення огляду Тараса Шевченка на марках, опрацьованого головою СУФ-у проф. Леоном Поповичем. Ця перша в своїй раді бібліографія Шевченкіана на марках становить найціннішу частину Філателістичних Вістей, бо спільно з частинною з попереднього числа та приготуваною до дальшого друку частинною буде особливо важливим вкладом в дослідження Шевченкіанства нашої доби. П'єсид би видати окремо видіток з розповіді про книгу на марках та бібліографію на доказ того, що Шевченко, наш національний герой та пророк є популярний і в українській філателії.
Січневе число Філателістичних Вістей за 1962 р. на обкладинці містить картку, вилану в честь Т. Шевченка Київським міським товариством колекціонерів із печаткою київського уряду з 10-го березня 1961 р. На 11 стор. повідомляється, що український філателістичний бібліограф й видавець Юліан Максимчук, приготував до друку "Каталог чужих недержавних марок з українською тематикою" і приймає замовлення на нього.
Член головної управи СУФ-у Іван Булат з Нью-Йорку, Н. Я., що є одним із найбільш збірників українських марок, окремою грамотою "Український Філателістичний Фербант", був найменований 1-го лютого 1962 р. на особливому контролері марок України з років 1918-1920. В березні п. Булат закупив на ліценції в Голландії від п. Стурта з Гаги досить поважну збірку українських марок, що складалася із 130 грошових переказів, 74 листів й карток — листівок та трьох альбомів марок. Слід побачити йому успіхів у дальшій його праці на полі української філателії.
Пан Іван Булат є членом УН-Союзу.
Д-р Євген Котик, довголітній колишній голова СУФ-у та головний редактор Українського Філателіста — журналу СУФ-у, приготував до друку окреме число Українського Філателіста, присвячене 10-літтю створення СУФ-у. Це ювілейне число Українського Філателіста з'явиться в 1962 р.
д-р Ол. Соколинський

3 діяльності танцювальної групи (МУН) в Рочестері, Н. Я.
Танцювальна група дорослості (МУН) в Рочестері, Н. Я., належить до діяльних, та має великі успіхи в діяльності пропаганди серед американців не тільки в Рочестері, але поза Рочестером.
Посилання цієї праці завдячує доріст (МУН) своєму керівникові Петрові Дзюбі, який докладно всіх зусиль, щоб праця розгорнулася. Не мала тут заслуга й учителя танців Івана Заболотного, який, хоч старший віком, але викладає всю свою душу в працю з дорослостю (МУН). За те може гордитись великими успіхами, що їх здобули юні танцюристи.
На запрошення Управи Українського Народного Дому в день Матері, танцювальна група (МУН) виповнила всю програму, дала ряд танців і пару деклямацій, за що публіка нагородила їх довгими оплесками.
Дня 11 червня 1961 відбувся фестиваль Українського Плату на оселі "Новий Сокиль" біля Водфалло. На запрошення Д-р Ірини Дорошак, щоб доріст (МУН) виступив з національними танцями, танцювальна група відтанцювала всім народним танцям. Всі танці були фільмовані п. Василем Кучмієм. Платуни широко гостили наших танцюристів за їхню гарну програму.
Дня 9 серпня 1961 Республіканський Комітет м. Вебстер, Н. Я., через представницю Ану Сорохей запропонував нашим танцюристам. Тут наші молоді танцюристи поспішили як найкраще, бо найбільше отримали призначення від доброї публіки.
Дня 20 серпня 1961 відбувся фестиваль на площі "Американського Ловського Клубу". Наша танцювальна група виступила з національними танцями, якими був доповнений фільм.
Дня 2 грудня 1961 в Україні. Народний Дом відвідував гостинний вечір для батьків наших молодих танцюристів (МУН). Цей вечір не забудуть родичі і публіка. Програму виконала велика група, тридцять молодих танцюристів, які відтанцювали десять народних танців. При цьому був висвітлений кольоровий звуковий фільм танцювальної групи (МУН) та фільм учителя танців Івана Заболотного "Світло Виставки в Нью Йорку". Згадані фільми висвітлював Василь Кучмієв. Накінець відбулось прийняття для родичів і гостей, які влаштували пай Христини Дзюби і пані Санжарівської і п. Іван Деркач та Микола Гриць. Всім їм велика подяка за їхню поміч, яка дала гарний успіх цього не забутого вечора.
Мунівське

УДАР ПО ДЕМОКРАТІЇ — І ПО ПЛАНУ КЕННЕДІ
(Закінчення зі стор. 2-ої)
дотич його останніх відвідин у ЗДА — був лише жертвою яхтінгівської овечій шкурі, що виступав, як його дорістник.
Збройні сили — а вони мають свою розвідку — "тава" вказували на Рохелі Фіхеріа, який, до речі, зник несподівано під час попередньої кризи. Співчасний прокатівське політичне Агентство в Пуна дало. Есте, і який на початку теперішньої кризи поспішно вилізав до Бразилії. На цього загадкового персонажа вказує також Альсого-рай, що впродовж двох років був міністром економіки у кабінеті Фрондзі.
"Годі було поборювати загрозу для демократичних інституцій країни — додав Альсого-рай — поки д-р Фрондзі залишався президентом"; такий ген. Арамбуго, після довгих, терплячих зусиль, вказав Фрондзі єдину можливу розв'язку кризи: абдикацію!
Д-р КОСТЬ ВАГІЛЕВИЧ:
Український Бунвар
СВОЮ УКРАЇНУ ЛЮБИТЬ
Ілюстрації ЕДВАРДА КОЗАКА
Нові змінені видання.
Замовлення:
"SVOBODA"
81-83 Grand Street — JERSEY CITY, N. J.

3і спорту
"ГУНГАРІЯ" — "ТРИЗУБ"
1:0 (1:0)
Нью Йорк, 1-го квітня.
Змагання Інтер Ліги між чемпіонами Німецької та Американської Футбольної Ліг були швидкі, емоційні та, з огляду на ставку, гострі, з проявами брутальності деяких змагунів мадриб. Все таки перемогу мадриб треба вважати заслуженою, бо їх дружина працювала з більшим завзяттям і бажанням перемогти. В першій половині "Тризуб" переважав і imponував красою заграє, які, на жаль, були непродуктивними. "Гунгарія", яка виявила більше досвіду в грі на розмоклові гришці, здобула в 35-й хв. гри одинокі ворота зі стрілу Вірбі. Друга півгрі принесла роззавування гіршою грою "Тризуба", який не потрапив своїми акціями поважно загрожувати воротам мадриб.
Побачивши одні змагання "Тризуба" впродовж двох місяців, важко мені оцінювати поодинокі змагунів, можна натомість характеризувати дружину як цілість. "Тризуб" має непересічних змагунів, які крім індивідуальних показів вміли не здобувати на корисну дружину грою. В протиставленні до мадриб, "Тризуб", як дружина, врявався браком цілісної співпраці між змагунами, та браком твердості і завзяття. Подачі в трикутнику чи квадраті та жонглювання м'яча без здобування терену не є продуктивною грою дружини, яка бажає виграти. Тактично теж непростимим треба вважати

Повідомлення
Видавництва "Екран"
Фінансові й технічні труднощі перешкодили своєчасній появі найновішого числа журналу "Екран" і воно вийшло з друку великим запізненням. За це В-во перепрошує акуратних В. III. Передплатників і Читачів. На зміст числа, оценого портретом короля Данила Галицького, складаються ілюстровані світлинні, статті та нотатки, що, згідно з основним задумом В-ва, мають утримувати візуальну різницю моментів української діяльності в теперішньому та минулому.
У центрі листопадової тематичної світлинної статті про те, яким способом повернувся Польща добулася анексії української Галичини. Цей цикл доповнюють малі Галицько-Волинського князівства та Галичини з-перед 1939 р. З ділянки життя укр. Церков знаходимо матеріали про Митрополита А. Шептицького, В. Липицького, І. Теодорича та про 40-ліття УАЦП. Поруч згадки про 80-ліття Пана Івана ХХІІІ випущено матеріали про відзначення крестів роковин життя Арх. Кир Івана Вука. Митр. Кир Максимі Горького, Еп. Кир Ізидора Верещаго, проф. О. Грановського та ген. М. Капустинського. Окрему увагу присвячено таким недавнім подіям з нашого збірного життя як відкриття пам'ятника Л. Українці у Клівленді, комбінатське Свято Покрови у Шикаго та ін. Читач знайде в "Екрані" інформації про Арх-Митрополита у Делвері, про Арх-Митрополита у Клівленді, а поруч цього — першу серію світлин з образотворчої виставки в Дітроїті, з опери "Катерина", з життя "Молоді Провінції" у Філадельфії та з шкільного життя в Шикаго.
Різноманітний і цікавий зміст числа доповнюють світлинні з українського життя у Бразилії, з літнього табору СУМА в Дітроїті тощо. У Відділі Спорту особливу увагу привертатимуть до себе світлинні двох футбольних команд-чемпіонів з 1961 р.: київського "Динамо" (першуна СССР) і філадельфійського "Тризуба" (першуна ЗДА), а поруч них — переможець футбольних змагань за чашу СССР, української команди "Шахтар" з міста Сталіно на Донеччині, та світлинні зі спортивного життя нашої еміграції в Німеччині перед вильдом в закорісній країні.
Це число "Екрану" виславмо тільки тим, що відгукнувшись на наш заклик та вирішили передплатити за 1961 рік, а також тим, що одержали від нас передплатне число і ще не мали можливості переслати передплату.
"Екран" можна купити у кожній українській книгарні. Хто бажає би стати передплатником, писати на адресу:
"ЕКРАН" А. Антонович
2102 W. Chicago Avenue
Chicago 22, Ill.
Ціна одного примірника 50 ц. Цілірідна передплата 3.00 дол. (Огол.)

ТАРЗАН, 4816. В полоні дику нів...
Після короткого і шаленого бою мавполуд і Лейверс мусіли піддатися переважачому ворогові.
Що це все має означати? — запитував Тарзан. — Ми ж не маємо жадного спору з вами...
— Мовчіть! — ревів ватажок. — Дякуйте Богові, що ви ще живете!

Повідомлення
Видавництва "Екран"
Фінансові й технічні труднощі перешкодили своєчасній появі найновішого числа журналу "Екран" і воно вийшло з друку великим запізненням. За це В-во перепрошує акуратних В. III. Передплатників і Читачів. На зміст числа, оценого портретом короля Данила Галицького, складаються ілюстровані світлинні, статті та нотатки, що, згідно з основним задумом В-ва, мають утримувати візуальну різницю моментів української діяльності в теперішньому та минулому.
У центрі листопадової тематичної світлинної статті про те, яким способом повернувся Польща добулася анексії української Галичини. Цей цикл доповнюють малі Галицько-Волинського князівства та Галичини з-перед 1939 р. З ділянки життя укр. Церков знаходимо матеріали про Митрополита А. Шептицького, В. Липицького, І. Теодорича та про 40-ліття УАЦП. Поруч згадки про 80-ліття Пана Івана ХХІІІ випущено матеріали про відзначення крестів роковин життя Арх. Кир Івана Вука. Митр. Кир Максимі Горького, Еп. Кир Ізидора Верещаго, проф. О. Грановського та ген. М. Капустинського. Окрему увагу присвячено таким недавнім подіям з нашого збірного життя як відкриття пам'ятника Л. Українці у Клівленді, комбінатське Свято Покрови у Шикаго та ін. Читач знайде в "Екрані" інформації про Арх-Митрополита у Делвері, про Арх-Митрополита у Клівленді, а поруч цього — першу серію світлин з образотворчої виставки в Дітроїті, з опери "Катерина", з життя "Молоді Провінції" у Філадельфії та з шкільного життя в Шикаго.
Різноманітний і цікавий зміст числа доповнюють світлинні з українського життя у Бразилії, з літнього табору СУМА в Дітроїті тощо. У Відділі Спорту особливу увагу привертатимуть до себе світлинні двох футбольних команд-чемпіонів з 1961 р.: київського "Динамо" (першуна СССР) і філадельфійського "Тризуба" (першуна ЗДА), а поруч них — переможець футбольних змагань за чашу СССР, української команди "Шахтар" з міста Сталіно на Донеччині, та світлинні зі спортивного життя нашої еміграції в Німеччині перед вильдом в закорісній країні.
Це число "Екрану" виславмо тільки тим, що відгукнувшись на наш заклик та вирішили передплатити за 1961 рік, а також тим, що одержали від нас передплатне число і ще не мали можливості переслати передплату.
"Екран" можна купити у кожній українській книгарні. Хто бажає би стати передплатником, писати на адресу:
"ЕКРАН" А. Антонович
2102 W. Chicago Avenue
Chicago 22, Ill.
Ціна одного примірника 50 ц. Цілірідна передплата 3.00 дол. (Огол.)

ТАРЗАН, 4816. В полоні дику нів...
Після короткого і шаленого бою мавполуд і Лейверс мусіли піддатися переважачому ворогові.
Що це все має означати? — запитував Тарзан. — Ми ж не маємо жадного спору з вами...
— Мовчіть! — ревів ватажок. — Дякуйте Богові, що ви ще живете!

ТАРЗАН, 4816. В полоні дику нів...
Після короткого і шаленого бою мавполуд і Лейверс мусіли піддатися переважачому ворогові.
Що це все має означати? — запитував Тарзан. — Ми ж не маємо жадного спору з вами...
— Мовчіть! — ревів ватажок. — Дякуйте Богові, що ви ще живете!

REAL ESTATE
WHITE PLAINS ROAD
109 ft. від 238 ая: Наріжне ідеальне бізнесове положення. 44 x 140. Заклепана на ліценцію. Продається по тій же ціні. Кликання власника:
KI 7-6969

GLEN COVE
Незв'язаний, каліф. ранча в гарній околиці. 1/2 акр. чуд. землі, патио, вітальня, ідальня з комінками, 17' кухня, 4 аіг cond. спальні, 50' заб. кімната, пральня і кімн. для прислуги, гараж на 2 авта, багато особливостей. Власник має 2 домів, мусить продати з вильдом за \$40,500.
OR 6-1710

BUSINESS OPPORTUNITY
ULSTER HEIGHTS
Модерний "Rooming House" (15 спалень — 9 кіт). Модерні ванни 8-кімн. ідальня, 2-3 кімнати апартаменти. 4 модер. бонгала, пральня, 80 акр. чудово касино, ланка, басейн. Доск. купно, на скорій продаж, із вильдом. Огніайте — тел. власника по год. 7:00 веч.
PR 3-6077
Купуйте в підприємстві, що омолодяться в "СВОБОДІ"

У НАШІЙ КНИГАРНІ
можна набути
Проф. В. КАТРАНІ:
ГРАМАТИКА
української мови
Фонетика і морфологія
Видання: Мангайм 1946.
Ціна — \$1.00
"SVOBODA"
81-83 Grand Street
JERSEY CITY, N. J.

МУЗИЧНІ ТВОРИ
ОЛЕКСАНДРА КОЩІЦЯ
Народні та творчість віснї на чинах, чолотий і шкільний торе
Повне посмертне видання: за три збірки ціна лише \$5.50
Замовлення слати
"SVOBODA"
P. O. Box 346,
JERSEY CITY 3, N. J.

FUNERAL HOME
Theodore WOLININ, Inc.
Директор
Похоронного Заведення
123 East 7th Street
NEW YORK, N. Y. (9)
Te.: GR 5-1437
СОЛІДНА ОБСЛУГА.

Lytwyn & Lytwyn
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуга ШИРПА і ЧЕСНА
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey
801 SPRINGFIELD AVENUE
NEWARK, N. J.
IRVINGTON, N. J.
ESsex 5-5555

Петро ЯРЕМА
УКР. ПОГРЕБНИК
Займається Похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ.
Контрольована температура. Модерна каліція до ужитку ДАРОМ.
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y.
Tel.: ORchard 4-2568

ТАРЗАН, 4816. В полоні дику нів...
Після короткого і шаленого бою мавполуд і Лейверс мусіли піддатися переважачому ворогові.
Що це все має означати? — запитував Тарзан. — Ми ж не маємо жадного спору з вами...
— Мовчіть! — ревів ватажок. — Дякуйте Богові, що ви ще живете!